

Wiadomości Uczelniane

13

(216) czerwiec 2011 r.

ISSN 1427-809X pismo informacyjne Politechniki Opolskiej

Cyklady u dinozaurów

Orkiestra w szynobusie

Nowy profesor na WWFif

Krzysztof Zbigniew Ledwoń, absolwent Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej, doktor, doktor habilitowany i profesor tytularny nauk rolniczych. przybył do Opola w 1978 roku i podjął pracę w Instytucie Budowy Maszyn w ówczesnej WSI. Następnie pracował na Uniwersytecie Opolskim na Wydziale przyrodniczo-Technicznym, gdzie kierował Katedrą Inżynierii Rolniczej i Środowiska. Od dwóch lat z powrotem w Politechnice Opolskiej w Katedrze Techniki Rolniczej i Leśnej. Malarstwo sztalugowe, jako hobby a nawet pasję, uprawia od 10 lat. Specjalizuje się w pejzażu, zwłaszcza morskim i architekturze. Nie unika malowania przyrody, w tym zwierząt, a zwłaszcza osłów. Jego dorobek stanowi ponad sześćdziesiąt obrazów różnych formatów, wykonanych techniką oleju na płótnie lub desce.

Na dobry początek

Redakcja Wiadomości Uczelnianych z okazji swojego jubileuszu będzie gościć doroczny zjazd redaktorów gazet akademickich. Przy tej okazji postanowiliśmy pochwalić się kolegom ze wszystkich stron kraju Opolszczyzną. Co prawda konferencje to nie wycieczki krajoznawcze, ale jednak zawsze między warsztatami doskonałymi warsztat dziennikarski organizatorzy przemycają element promocji swoich regionów, przed czym zresztą uczestnicy raczej się nie wzbraniają. I tak konferencja w Gdańsku to rejs po Bałtyku, Wrocław - opera, a Białystok - puszcza i Tatarzy. A my? Dobyliśmy mapę i utknęliśmy w miejscu: co wybrać z tak wielu atrakcji? Opolską Wenecję startującą w konkursie National Geographic na 7 cudów Polski (opowanie! Głosujmy! - www.national-geographic.pl/artykuly/galeria/plebiscyt-polska-jest-najfajniejsza), park jurajski w Krasiejowie - jeden z największych obszarów paleontologicznych na świecie z tunelem czasu i kinem 5D, nieczynny wulkan Góra św. Anny z zabytkowym, kamiennym amfiteatrem o mrocznej legendzie związanej z II wojną św., jedyne w Polsce goryle w olbrzymim ogrodzie zoologicznym, a może Nysę z dwoma jeziorami i katedrą o najbardziej stromym dachu w Europie? Wybraliśmy polski disneyland, czyli zjawiskowy pałac w Mosznej i Góry Opawskie, u podnóża których będziemy obradować, resztę polecimy na wakacje (opowanie! Zwiedzajmy nasze strony w weekendy!) Poczęstujemy też gości naszym - jako regionu - popisowym kołaczem z serem i wspomnimy mimochodem, że goszczący w Opolu na festiwalu piosenki zespół Perfect powiedział chorzystom politechniki, że są perfekt.

A potem będziemy wyjaśniać, gdzie w naszym pięknym, neorenesansowym ratuszu załatwić meldunek.

20 lat WU (1991-2011)

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej
Rok XX, nr 13 (216), czerwiec 2011

Adres redakcji:

Dział Promocji

i Kultury Politechniki Opolskiej

ul. Prószkowska 76, bld. nr 5

45-738 Opole

tel.: 77 400 05 59, 77 474 82 95

tel., fax: 77 400 05 57

www.wu.opole.pl

Redaktor naczelna: KRYSZYNA DUDA,
zdjęcia: SŁAWOJ DUBIEL,
redakcja: LUCYNA STERNIUK-GRONEK, TOMASZ CIECIERSKI,
projekt i skład: LUCYNA STERNIUK-GRONEK,

współpraca: MAGDALENA TOKARSKA (Biuro Rektora), ANDRZEJ SŁODZIŃSKI (WB), IZABELA CAREWICZ (WEAI), ANNA STEFANOWSKA-STRZODKA (WM), MIROSŁAWA SZEWCZYK (WZ), HANNA KOŚMIDER-MATWIEJCZUK (SIO), MAŁGORZATA KALINOWSKA (OW), BEATA KOPKA (BG)

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.
Numer zamknięto 20.06.2011 r.

Na okładce: dinozaur z Juraparku w Krasiejowie

Wzrzuć

Galeria 2 strona - 2
Galeria Na marginesie - 12
Na dobry początek - 3
Wywiad z...
Zawsze o płotkach!
- wywiad z prof. J. Iskrą - 4
Z prac Senatu - 6
Sprawy nauki
Technologia smart power grids w polskim systemie elektroenergetycznym - 6
Współpraca dla rozwoju energetyki jądrowej - 9
Z życia Uczelni
Miłe spotkanie - 10
Maratończycy - 10
Nowy kierownik Działu Kadr - 11
Certyfikat Uczelnia Liderów 2011 dla Politechniki Opolskiej - 11
Inwestycje i fundusze
Starania o pozyskanie środków na wkład własny w realizowanych projektach unijnych - 12
Sprawy niepełnosprawnych - 13
Więści z Wydziałów
Wydział Budownictwa
Uroczyste otwarcie mostu - 13
Czas na podsumowanie - 15
Wydział Mechaniczny
Doktorat HC dla prof. Merkisa - 16
Zgromadzenie PIĘ - 16
Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii
Tramwaj - 17
Wydział Zarządzania
Jan Paweł II dla Europy - 23

Roczek - 19
Wiosna „Zarządzania” - 20
Nasze laboratoria
Pracownia anihilacji pozytonów - 21
Sprawy studenckie
Najwyższy most w Polsce! - 22
Wykombinuj most - 24
„Estetyka Mostów” - 24
Tryumf naszych studentów w Gdańsku - 25
Europejski Kongres Studentów IEEE w Linz - 26
Wizyta w firmie Kimla - 27
Poznajemy Europę - 28
Brąz dla politechniki na Akademickich Mistrzostwach Polski w... - 29
Promocja
Kolej na orkiestrę - 30
Politechnika Opolska na Targach Uniwersyteckich w USA - 31
Zaproszenie na wystawę - 32
Słowami dziennikarzy Opola - 33
Kultura
Wystawa na podsumowanie warsztatów fotograficznych - 34
Muzeum Fotografii - 34
Repertuar kina OZO - 34
WKLADKA
Kolej na Orkiestrę - I
Żakinada - II
Wyjazd edukacyjny za Odrę - III-V
Finał DPO - VI
Cyklady - VII
Chór w Alei Gwiazd - VIII

Wywiad z...

Zawsze o płotkach!

Wykłady naukowe toczyły się jednocześnie w trzech salach, ale kiedy uczestnicy konferencji zorientowali się, że w jednej z sal prowadzimy zabawy z tekturowymi przyrządami – dwie pozostałe natychmiast opustoszały i wszyscy przyszli do nas.

Ostatnio rozmawialiśmy w związku z Pana wejściem do składu komisji akredytacyjnej, dziś spotykamy się z powodu uzyskania przez Pana tytułu naukowego profesora, co wydało się przez te lata.

Cztery lata dzielą mnie od tej chwili, choć wydaje się, że było to całkiem niedawno. W pewnym momencie swojego życia zawodowego, już po habilitacji, musiałem podjąć decyzję, czy tytuł profesorski leży w zasięgu moich możliwości. Towarzyszyło mi przekonanie, że do maksimum udało mi się wykorzystać swoje zdolności i umiejętności. Obszar nauk związanych z wychowaniem fizycznym ma swoją specyfikę, w polskich realiach jest bardziej zbliżony do nauk medycznych niż do nauk pedagogicznych. Ze swoimi zdolnościami trenerskimi i organizacyjnymi raczej widziałem siebie w tym drugim nurcie, nauk pedagogicznych. Jednak podczas jednej z konferencji, obecny także na niej prof. Coh ze Słowenii zadał mi pytanie, dlaczego ze swoim dorobkiem nie mam tytułu profesorskiego. Moja odpowiedź, że mam jeszcze czas i gromadzę dorobek wprowała go w zdziwienie wynikające ze znajomości przez niego moich dokonań sportowych i naukowych publikacji. Wyraził przekonanie, że u niego, na uniwersytecie w Lublianie mógłbym przeprowadzić stosowną procedurę, wspominał także o uczelni w Bańskiej Bystrzycy na Słowacji. Uwaga profesora Coha skłoniła mnie do podjęcia konkretnych działań, szczególnie interesująca wydała mi się uwaga o Uniwersytecie Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy. Postanowiłem więc przejść do działania. Kilka razy wybrałem się na spotkanie do uczelni w Bańskiej Bystrzycy i okazało się, że jestem dla nich idealnym kandydatem do przeprowadzenia procedury. Specyfika tej uczelni polega m. in. na tym, że nie przyjmują wniosków profesorskich jeśli działalność

Prof. dr hab. Janusz Iskra jest pracownikiem naukowym, trenerem i metodykiem związanym z szeroko pojętą lekkoatletyką, a także członkiem Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Jako naukowiec publikował w wielu renomowanych periodykach, a swoje badawcze credo zawarł w pracy „Morfologiczne i funkcjonalne uwarunkowania rezultatów w biegach przez płotki” (2001). Jako trener prof. Iskra wychował blisko 20 reprezentantów Polski w biegach sprinterskich i przez płotki, z mistrzem Europy w biegu na 400 m ppl. (1998) Pawłem Januszewskim. Z prac związanych z dydaktyką i metodyką lekkoatletyki w dorobku prof. Iskry należy wyróżnić książki z zakresu biegu przez płotki, a także skrypty pod jego redakcją, przeznaczone dla studentów oraz dzieci i młodzieży. Zainteresowania prof. Iskry lekkoatletyką dotyczą także historii tej dyscypliny sportu, ocenianej z punktu widzenia szkoleniowca.

naukowa kandydata do tytułu nie ma poparcia w praktyce. Moje osiągnięcia w działalności trenerskiej i nauczaniu dzieci lekkiej atletyki zostały ocenione jako znaczące dokonania w całości dorobku. Nie byłem jedynym naukowcem zainteresowanym

przeprowadzeniem u nich procedury profesorskiej. Wśród kandydatów m.in. był ekonomista współpracujący z rządem i opracowujący dla niego odpowiednie programy, czy Czeszka tworząca programy nauczania dla szkół. Mój dorobek naukowy i publikacyjny – niekwestionowany i wysoko oceniony, połączony z dokonaniami praktycznymi (m.in. olimpijskimi), wspomnianymi wyżej okazał się wystarczający. Wśród starających się o tytuł profesorski nie zabrakło także kilku naukowców z Polski, którzy jednak nie zostali zakwalifikowani do dalszego procedowania. Ja przeszedłem pomyślnie kilka etapów weryfikacji i – udało mi się.

Czy procedura profesorska na uniwersytecie słowackim tak bardzo różni się polskich realiów.

Tak, w Polsce zdecydowany wpływ na ocenę dorobku mają punkty zdobywane na liście filadelfijskiej, co nam „wuefiakom”, jeśli nie wejdziemy w kontakt z naukami medycznymi, bardzo utrudnia awans. Nie mamy po prostu wielu możliwości w tym obszarze, pozostaje więc albo wybrać inny kierunek naukowych dociekań, albo wykonać wyraźny zwrot w kierunku nauk medycznych. Na Uniwersytecie Mateja Bela nie miałem takiego dylematu, po prostu postawiono przede mną 52 kryteria, które musiałem spełnić. Dla mnie, człowieka bardzo usystematyzowanego nie oznaczało to wcale spiętrzenia trudności, a dodam, że nie mogłem braków w jednym kryterium rekompensować naddatkami w innym. Na

przykład zaliczyć musiałem dwa wykłady dla studentów w ramach Erasmusa. Wśród kryteriów znalazło się również m. in. autorstwo skryptów, publikacji zwartych, naukowych, artykuły w języku angielskim itp. Sama procedura wydaje mi się jednak bardziej stosowna dla nauk o kulturze fizycznej, m.in. dlatego, że uznano tam moje osiągnięcia natury praktycznej, takie jak dorobek trenerski (m.in. wychowanie 20 reprezentantów Polski, w tym 3 olimpijczyków) i publikacje w periodykach metodyczno-szkoleniowych (m.in. w Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Australii), do czego w kraju nie przywiązano by – jak przypuszczam – takiej wagi. Ciekawe było również pierwsze spotkanie z panią Rektorem. Nie znaleźliśmy się wcześniej, więc po pierwsze sprawdziła dane na mój temat w Internecie. Po dłuższej chwili powiedziała: może pan. Okazało się, że podstawą przyjęcia wniosku jest miejsce danej uczelni w światowym rankingu – musi być ono niższe niż pozycja znacznie większego od politechniki Uniwersytetu Mateja Bela. Dopiero kolejnym etapem okazał się mój dorobek. Na procedurę złożyły się także trzy obrony, obejmujące m.in.: wykład akademicki wygłoszony przed pracownikami instytutu, następnie wykład naukowy przed radą wydziału oraz wykład popularno-naukowy przed senatem, a więc „sprzedanie” swojej idei naukowej także laikom.

O czym Pan mówił?

Zawsze o płotkach! (tj. o biegach przez płotki) Jestem profesorem z zakresu teorii sportu (wg nomenklatury słowackiej – pedagogiki sportu) i gdybym miał krótko powiedzieć o dziedzinie, którą się zajmuję, to byłyby to właśnie biegi przez płotki. Współpracuję także z naukowcami związanymi z biochemią i biomechaniką.

Jakie znaczenie ma Pana tytuł, poza własną satysfakcją, dla wydziału oraz instytutu, jakie plany Pan profesor z tym wiąże?

Oczywiście osobista satysfakcja to jedno, ale bardzo ważne jest również to, jak postrzegani jesteśmy jako wydział w Polsce. Uzyskanie tytułu profesorskiego z wychowania fizycznego na uczelni „pozaawuefowskiej” jest niewątpliwym osiągnięciem i na pewno ułatwi nam starania o prawa doktoryzowania. Odwiedzam różne uczelnie w kraju jako członek komisji akredytacyjnej i słyszę przy tej okazji rozmaite komentarze, Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej cieszy się jednak szacunkiem. Myślę o wykorzystaniu tego sukcesu, ale nie chciałbym robić żadnej rewolucji. Uważam, że przede wszystkim należałoby się skupić na przyciągnięciu studentów dobrą ofertą (programową, obozową, także w obrębie kursów i specjalizacji kończących się, jak to mówią studenci, „papierem”). Musimy wszyscy pamiętać, że studenci są podstawą funkcjonowania wydziału. Chciałbym też zaznaczyć – biorąc także pod uwagę doświadczenia z wyjazdów na Erasmusa - że nie mamy się czego wstydić. Mamy dobrych studentów, dobrze przygotowaną kadrę (w lekkiej atletyce, narciarstwie i w piłce nożnej – wybitną) i dobrą bazę laboratoryjną, szczególnie teraz w nowej siedzibie. Sam chętnie zapraszam gości, aby pochwalić się naszym nowym, pięknym budynkiem. Będę starał się o rozwój kadry, zresztą dwa doktoraty naszych studentów, które obronione zostały na AWF w Katowicach prezentowały bardzo wysoki poziom. Myślę, że w obecnych czasach samodzielne działanie skazane jest na porażkę, chyba, że jest się pasjonatem i ma się charakter introwertyczny – wtedy można pisać o historii ukochanej dyscypliny sportu. Obiecująco zapowiada się rozwój

badai interdyscyplinarnych, nawet między wydziałami, co zresztą już ma miejsce, np. w przypadku profesora Borysiuka, poszukującego możliwości kontaktu między światami sportu i nauk technicznych. Mam nadzieję, że przed wydziałem i instytutem wiele nowych zadań, które będą systematycznie realizowane.

Był Pan trenerem olimpijskim w biegach przez płotki, w jaki sposób teraz związany jest Pan z tym obszarem?

W dalszym ciągu param się sportem, nadal aktywnie zajmuję się trenerstwem. W Katowicach, gdzie mieszkam, trenuję dwóch zawodników kadry narodowej, zajmuję się zarówno sportem kwalifikowanym, jak i edukacją sportową dzieci, stąd organizacja konferencji popularyzujących lekkoatletykę dzieci wśród nauczycieli szkół różnych typów, a nawet w edukacji przedszkolnej. Nadal więc mocno związany jestem ze sportem.

Słynie Pan z niekonwencjonalnych metod działalności popularyzatorskiej.

W zeszłym roku uczestniczyłem m. in. w konferencji na Fidżi. Pojechałem tam z zestawem do tzw. „bieda” lekkoatletyki, czyli przyrządami z papieru, szmat, puszek i plastikowych butelek. Wykłady naukowe toczyły się jednocześnie w trzech salach, ale kiedy uczestnicy zorientowali się, że w jednej z sal prowadzimy zabawy z przborami – dwie pozostałe natychmiast opustoszały. Wszyscy przyszedli do nas, bo uznali, że to jest właśnie to, bo koszty uprawiania sportu bardzo często odstraszaają, szczególnie dzieci i młodzież z ubogich warstw społecznych. Nasze przybory sportowe do uprawiania lekkoatletyki nie dość, że są tanie, to na dodatek bezpieczne. Uważam, że przy pomocy właśnie takiego sprzętu, jaki prezentowaliśmy na konferencji można wszystkiego nauczyć, a jeszcze ile przy tym doskonałej zabawy!

A nad czym aktualnie Pan pracuje?

Aktualnie kończę książkę z zakresu historii lekkiej atletyki, która ogólnie mówiąc stanowi syntezę stulecia Międzynarodowej Federacji Lekkoatletyki. Chciałbym, żeby książka firmowana nazwiskiem profesora związanego z Politechniką Opolską i wydana w politechnicznej oficynie stała się ściągą dla dziennikarzy i kibiców komentujących i przeżywających zbliżające się Igrzyska Olimpijskie w Londynie. Pasję historyczną przejąłem od ojca, który już niestety nie żyje i z radością poświęcam czas na tego typu publikacje. Myślę, że byłby ze mnie dumny.

Czego życzyć Profesorowi?

Przede wszystkim zdrowia, przeżycia zawodowe i osobiste w ostatnim okresie mocno mnie wyczerpały, zwłaszcza emocjonalnie. Pewne problemy zdrowotne, których doświadczyłem w ostatnim czasie sprawiły, że na wiele spraw spojrziałem z innej perspektywy i muszę przyznać, że nabrałem przez te miesiące wiele pokory.

Chciałbym jeszcze na koniec podkreślić, że na wydziale panuje bardzo dobra atmosfera, i mimo niełatwych dla nauki czasów, zawsze wzajemnie sobie pomagamy. Szczególnie cenię sobie przyjaźń z prof. Józefem Wojnarem i dr Rafałem Tataruchem. Bez nich nie byłbym w stanie poradzić sobie w trudnych chwilach.

rozmawiała K. Duda

Z prac Senatu

Bardzo bogaty program obrad senatu Politechniki Opolskiej, którego posiedzenie zaplanowane zostało na dzień 15 czerwca br. zawierał kilka bardzo istotnych problemów. Poza bogatym pakietem spraw osobowych, finansowych, dotyczących obszaru nauki, dydaktyki, inwestycji oraz spraw organizacyjnych przewidywał także sprawozdanie rektora z działalności uczelni w roku 2010 i ocenę rektora. Prowadzący obrady rektor, prof. **Jerzy Skubis** po przedstawieniu sprawozdania popartego wydaną corocznie publikacją szczegółowo ilustrującą referowane zagadnienia przekazał przewodnictwo prof. **Tadeuszowi Łagodzie** i wraz z prorektorami upuścił salę obrad, aby dyskusja nad oceną zarządu uczelni mogła odbyć się w sposób nieskrępowany. W wyniku głosowania senatorowie przyjęli przedstawione sprawozdanie rektora oraz ocenili pozytywnie kolejny rok działalności uczelni pod kierownictwem rektora Jerzego Skubisa.

Wszystkie podjęte przez senatorów w tym dniu uchwały wraz z protokołem z obrad dostępne są na stronie intranetowej uczelni.

Dyplom dla Krzysztofa Drożdżoła, laureata Ogólnopolskiego Konkursu Student-Wynalazca wręczono na posiedzeniu Senatu.

Sprawy nauki

Technologia smart power grids w polskim systemie elektroenergetycznym

Inteligentna sieć stała się niekwestionowanym kierunkiem rozwoju sieci energetycznych na całym świecie.

Unia Europejska oraz Stany Zjednoczone, jak też inne kraje rozwinięte i rozwijające się postrzegają technologię inteligentnych sieci elektroenergetycznych jako najskuteczniejszą drogę do zmniejszenia zużycia energii elektrycznej, do zapewnienia bezpiecznego przesyłu tej energii oraz do zintegrowania źródeł odnawialnych. Definicje smart power grids najczęściej odwołują się do połączenia nowoczesnej automatyki i komunikacji elektronicznej z bezpieczeństwem systemu, działaniem na rzecz klienta,

efektywną konkurencją, czy też ze zrównoważonym rozwojem.

W naszym, europejskim rozumieniu zwrot ten oznacza przede wszystkim:

- platformę technologiczną sieci inteligentnych, wykorzystującą najnowocześniejsze dostępne technologie i koncepcje,
- nową jakość wprowadzaną do elektroenergetycznych struktur sieciowych,
- monitorowanie pobranej mocy i energii,
- poprawę świadomości użytkownika energii, obniżenie jej kosztów, zwiększenie efektywności przepływów energii w sieci, zintegrowanie w systemie licznych źródeł rozproszonych, zwiększenie zaangażowania odbiorców w zagadnienia rynku energii elektrycznej.

Podstawa prawna zainteresowania podsektora elektroenergetycznego technologią smart power grids znajduje się w Dyrektywie 2009/72/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i w Dyrektywie 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady o efektywności końcowej wykorzystania energii i usługach energetycznych. Obie dyrektywy zalecają przedsiębiorstwom energetycznym optymalizację wykorzystania energii elektrycznej oraz stosowanie efektywnych energetycznych instrumentów regulacyjnych, w szczególności poprzez dostarczenie usług w zakresie zarządzania energią, rozwój systemów bilingowych i innowacyjnych formuł cenowych lub wprowadzenie, w stosownych przypadkach, inteligentnych systemów pomiarowych lub inteligentnych sieci.

Zatem, smart power grids jest odpowiedzią na podstawowe dylematy gospodarki energetycznej, które napotyka współczesne społeczeństwa – dla przykładu czy zachować jednokierunkowy model dostawy energii elektrycznej do odbiorcy czy też dopuścić decentralizację wytwarzania i zwiększyć udział energetyki rozproszonej (rys. 1 na następnej stronie). Technologia ta nabiera szczególnego znaczenia w związku z niedostatkami infrastruktury sieciowej, koniecznością zmniejszenia zużycia energii oraz coraz ostrzejszymi wymogami środowiskowymi. Ponadto anomalie klimatyczne stają się coraz częstszą przyczyną wyłączeń odbiorców niekiedy w ogromnej skali, co może być skutecznie ograniczone dzięki inteligentnym sieciom.

W przypadku naszego kraju szczególne zagrożenie występuje w zakresie generacji i przesyłu energii elektrycznej. Analiza makroekonomicznych danych statystycznych charakteryzujących krajowy rynek energii elektrycznej na tle tempa wzrostu gospodarczego

Autor: dr hab. inż. Waldemar Skomudek, prof. PO. Obszar działalności badawczej, dydaktycznej, gospodarczej, eksperckiej, publicystycznej: energetyka, zarządzanie procesem przekształceń gospodarczych podsektora energetycznego. Jest m.in. ekspertem Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, ekspertem Komisji Europejskiej ds. badań naukowych, członkiem Zespołu Doradców Ministerstwa Gospodarki do spraw rozwiązań systemowych w sektorze energetyki, Senior Member IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers), członkiem PKWSE CIGRE i dwóch Sekcji Komitetu Elektrotechniki PAN.

określanego wskaźnikiem PKB wykazała, że zużycie energii elektrycznej w Polsce w ciągu ostatnich kilku lat ma stałą tendencję wzrostową (szacowany roczny wzrost o ponad 4 %), jedynie czasowo spowolnioną kryzysem z końca roku 2009. Obecnie krajowe zużycie energii elektrycznej jest na poziomie roku 2008. Opierając się na obecnej i prognozowanej tendencji zapotrzebowania na energię elektryczną brutto, przy jednoczesnym obniżeniu energochłonności gospodarki w roku 2030 osiągniemy poziom ok. 200 TWh (w roku 2010 krajowe zużycie energii elektrycznej wyniosło prawie 155 TWh). Natomiast analizując krajowy potencjał wytwórczy i sieciowy dochodzimy do niepokojących wniosków, gdyż średnia wieku aktywów wytwórczych w Polsce to prawie 30 lat (przyjmując efektywny okres życia bloków węglowych 40-45 lat), a stopień dekapitalizacji sieci elektroenergetycznych przesyłowych i dystrybucyjnych zawiera się w przedziale od 45 % do 65 %. W rezultacie dochowanie reguł rynku konkurencyjnego opartych na równoważeniu popytu i podaży na towar, jakim jest energia elektryczna, odsłania znaczną lukę inwestycyjną branży elektroenergetycznej. Szacuje się, że aby zamknąć powstałą lukę mocy w systemie elektroenergetycznym konieczne jest przekazywanie do eksploatacji rocznie ok. 1,2-1,5 GW

nowych mocy w okresie 2011-2020. Również w tym samym okresie czasu tylko w sieci przesyłowej powinien nastąpić przyrost długości sieci przesyłowych o ok. 2000 km. Na tej podstawie szacuje się, że prawdopodobna wartość inwestycji w rozważanym okresie czasu, zarówno rozwojowych jak i odtworzeniowych w podsektorze elektroenergetycznym może przekroczyć 120 mld zł. Jednocześnie szacowana zdolność inwestycyjna podsektora w przyjętym okresie czasu jest na poziomie 5-80 mld zł.

Mamy zatem dzisiaj do czynienia z wielowymiarowym ryzykiem niezrealizowania zamierzeń inwestycyjnych, przy jednoczesnym niewystarczającym dokapitalizowaniu aktualnie eksploatowanej infrastruktury sieciowej. Stan ten jest więc wystarczającą motywacją do poszukiwania i wdrażania nowatorskich rozwiązań, a wybór technologii smart power grids staje się tym samym technicznie, gospodarczo, społecznie i politycznie uzasadniony.

Rzeczą najważniejszą w realizacji tego projektu jest prowadzony od dwóch lat z sukcesem dialog polskiego przemysłu z polską nauką. Wyrazem tej aktywności jest utworzenie w październiku 2010 roku z inicjatywy Politechniki Wrocławskiej, Urzędu Regulacji Energetyki, Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Energia Operator S.A. i banku BZ WBK pierwszego w Polsce konsorcjum Smart Power Grids. Do konsorcjum, które obecnie liczy 11 członków przystąpiła również Politechnika

Opolska. Jak wynika z deklaracji krajowych operatorów takich jak ENERGA Operator, PGE Dystrybucja i TAURON Dystrybucja w latach 2011-2012 zaplanowano zainstalowanie u odbiorców łącznie ok. 300 tys. inteligentnych układów pomiarowych. Jest to pilotażowa instalacja, której funkcjonowanie będzie poddane ekonomicznej i technicznej ocenie opłacalności. Na podstawie uzyskanych wyników będą podjęte decyzje o dalszym rozwoju projektu.

Postęp w rozwoju projektu w Polsce jest również obserwowany przez ekspertów Komisji Europejskiej ds. systemów dystrybucyjnych i wymiany energii. W celu zaprezentowania naszego zaangażowania w realizację projektu w dniu 5 maja 2011 roku odbyło się w Brukseli spotkanie przedstawicieli polskich jednostek naukowo-badawczych (Marek Wąsowski Politechnika Wrocławska, Waldemar Skomudek Politechnika Opolska, Zbigniew Stachowicz Instytut Energetyki oddz. Gdańsk) z ekspertem Komisji Europejskiej Patrickiem VAN HOVE. Wspólna dyskusja nad procesem wdrażania tej technologii w Europie i poza nią potwierdziła, że smart power grids jest naturalną konsekwencją rozwoju energetyki. I choć sieci inteligentne nie wpłyną bezpośrednio na to, że energia stanieje, to jednak dzięki tym rozwiązaniom istnieje możliwość ograniczenia ryzyka związanego z deficytem mocy (prezentacje dostępne na stronie internetowej www.polsca.eu).

W trakcie niedawno zorganizowanej we Wrocławiu konferencji smartUTILITIES 2011 przedstawiciel ENERGA Operator – krajowy lider w zakresie zaawansowania projektu inteligentnych liczników – przedstawił stan wdrożenia i ekonomiczne uwarunkowania największego z systemów pomiarowych klasy AMI (Advanced Metering Infrastructure – system pozwalający na pomiar, gromadzenie i analizę zużycia energii, składający się z liczników energii i mediów komunikacyjnych) realizowanego przez tego operatora i będącego w centrum uwagi wszystkich przedstawicieli podsektora. Ogólna architektura tego projektu została przedstawiona na rys. 2.

Zainteresowany projektem również jest Bank Zachodni WBK S.A., który zaprezentował na konferencji systemy e-bankowości do obsługi rozliczeń w inteligentnych sieciach dostawy mediów energetycznych do klienta końcowego. Niewątpliwą nowością była koncepcja gazowego smart gridu, czyli systemu, na który składają się inteligentne sieci elektroenergetyczna i gazowa. Pomysł ten w formie koncepcji wymaga jeszcze uszczegółowienia zasad współpracy sieci i opracowania procedur transmisji i gromadzenia danych różnych operatorów. W trakcie konferencji został również zaprezentowany referat odnoszący się do wpływu technologii smart power grids na realizację procesu inwestycyjnego w krajowych sieciach elektroenerge-

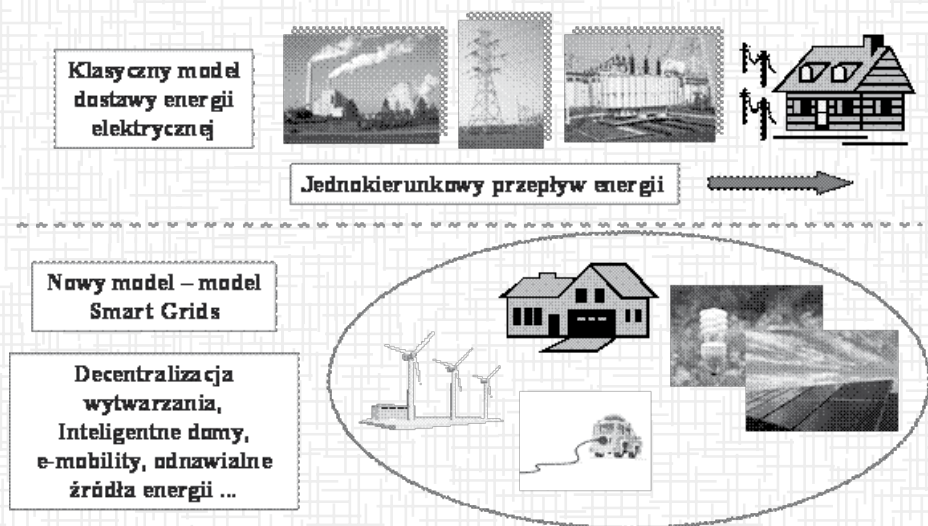
tycznych (referat autora materiału zamieszczony w materiałach konferencyjnych).

Bardzo ważnym dokumentem potwierdzającym zaangażowanie Polski w realizację projektu smart power grids i uwzględniającym inicjatywę stworzenia krajowej platformy energetycznej jest opracowane i przyjęte przez Radę Programową Konsorcjum Memorandum w sprawie możliwości przyjęcia tematyki inteligentnych sieci elektroenergetycznych jako jednego z wiodących tematów polskiej prezydencji w Unii Europejskiej. W treści Memorandum uzasadniającej podjęcie tej inicjatywy jest przede wszystkim stwierdzenie, że Polska elektroenergetyka i społeczeństwo muszą zapłacić najwyższą – w gronie państw członkowskich UE – cenę za ambitną politykę unijną w zakresie ograniczania środowiskowych i klimatycznych skutków emisji gazów cieplarnianych i innych gazów przemysłowych wynikających ze spalania paliw kopalnych. W negocjacjach z UE rząd RP powinien przyjąć twarde stanowisko w kwestii ulg i derogacji dla Polski w tym zakresie. Dlatego równoczesne podniesienie przez Polskę w ramach prezydencji priorytetu dla technologii smart grid pokaże naszą otwartość na zmiany oraz na innowacje i technologie przyszłości, zwłaszcza, że Polska posiada liczne kadry specjalistów od elektroenergetyki, telekomunikacji i informatyki, a te dziedziny są filarami technologii inteligentnych sieci.

Reasumując, nasuwa się refleksja, która technologię smart power grid przedstawia jako infrastrukturę przyspieszającą uniwersalizację technologii wytwórczych w obszarze energetyki odnawialnej oraz technologii rynku energii elektrycznej, w której dotychczasowy odbiorca – konsument staje się świadomym, bo w pełni zarządzającym poborem energii, prosumentem. I choć smart power grids nie będzie jedyną gwarancją bezpieczeństwa energetycznego kraju, to jednak jej wdrożenie wpłynie na możliwość odroczenia w czasie realizacji niezbędnych inwestycji w nowe moce wytwórcze oraz w sieć przesyłową i dystrybucyjną, co złagodzi niedobór kapitału inwestycyjnego w podsektorze elektroenergetycznym.

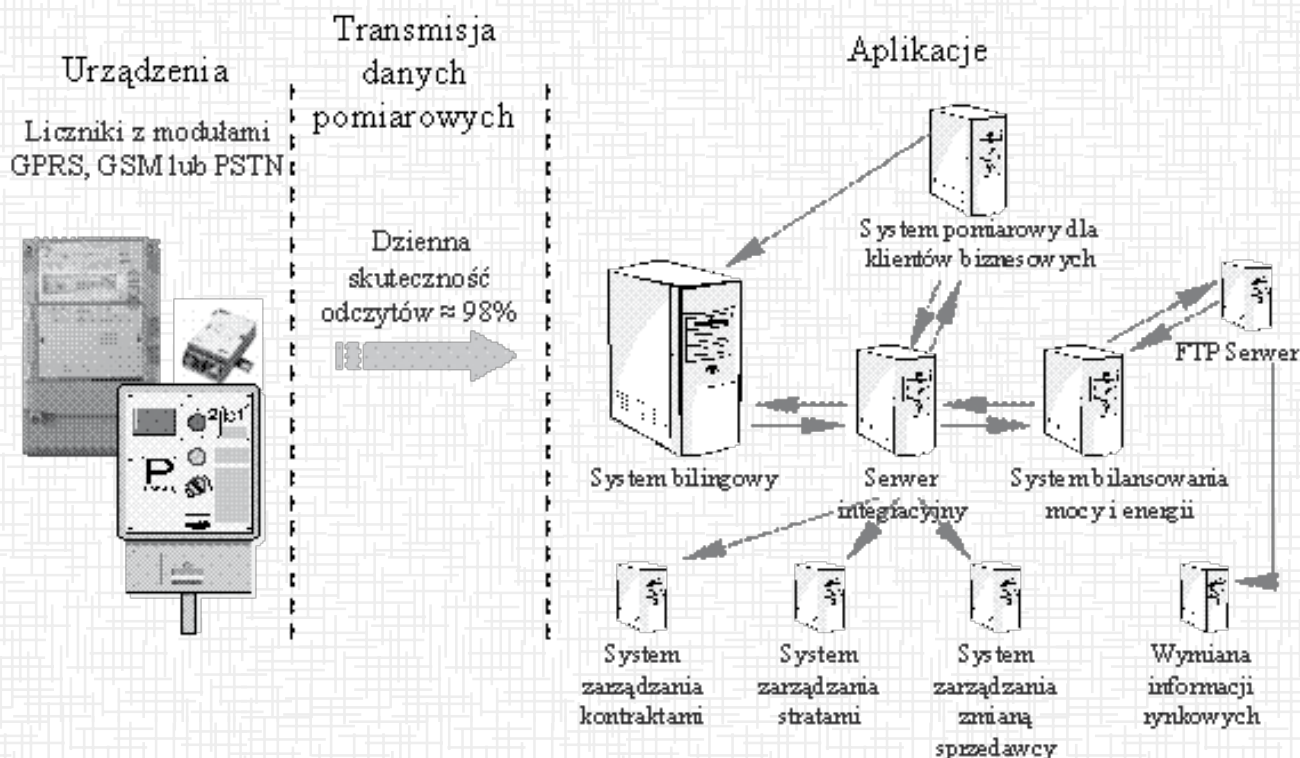
Smart Grids w Polsce

Zmiana modelu dostaw energii elektrycznej

rys. 1

Infrastruktura Smart Grids

rys. 2

Współpraca dla rozwoju energetyki jądrowej

14 kwietnia 2011, w Sali Senatu, odbyło się spotkanie przedstawicieli Naukowo-Przemysłowego Konsorcjum „BEJ” z reprezentantami wiodącego światowego przedsiębiorstwa z branży energetyki jądrowej, francuskiej firmy AREVA NP.

W trakcie spotkania przedstawiciele instytucji zrzeszonych w ramach Konsorcjum „BEJ”, tj. Politechniki Opolskiej, Politechniki Wrocławskiej, Politechniki Śląskiej, Instytutu Spawalnictwa z Gliwic, Zakładu Technologii Wysokoenergetycznych „Explomet” oraz firm: Fabryki Maszyn i Urządzeń FAMAK S.A. z Kluczborka, APC-PRESMET i GEA Heat Exchangers z Opola, mieli okazję zapoznać się z działalnością fir-

my AREVA NP oraz ofertą skierowaną do polskich instytucji akademickich i przedsiębiorstw, w zakresie tworzenia komponentów na potrzeby budowy elektrowni jądrowych.

Spotkanie stworzyło możliwość do wnikliwych i konkretnych dyskusji dotyczących rzeczywistych możliwości współpracy. Przedstawiciele firmy AREVA NP są zainteresowani możliwością zatrudniania absolwentów Politechniki Opolskiej z dyplomem ukończenia specjalistycznych kierunków technicznych. W przyszłości możliwe jest na-

wiązanie współpracy związanej z organizacją staży zagranicznych zarówno dla absolwentów, jak i studentów naszej Uczelni.

Po spotkaniu przedstawiciele firmy AREVA ponownie przybyli na teren województwa opolskiego i w dniach 31 maja – 1 czerwca 2011 r. wizytowali firmy w Głuchołazach i Kluczborku (FAMAK), które mają szansę znaleźć się w łańcuchu dostaw urządzeń dla przyszłych polskich elektrowni jądrowych

Piotr Kokorcak, Dział Współpracy Międzynarodowej

Z życia Uczelni

Miłe spotkanie

Majowe obrady Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, którego organizatorem była tym razem Politechnika Gdańska dla rektora Skubisa wiązały się z niespodziewanym, choć miłym zdarzeniem.

Podczas pobytu rektorów na Darze Młodzieży usłyszał, że ktoś szuka kontaktu z rektorem Politechniki Opolskiej. Osobą tą okazał się lekarz, dr n. med. **Janusz Kuszewski** – wnuk pierwszego rektora opolskiej uczelni prof. **Rościława Oniszczyka**. To miłe dla obu stron spotkanie stało się okazją do serdecznej rozmowy, dr Kuszewski, mieszkaniec Sopotu ciekawy był uczelni, którą pamiętał jako dziecko, głównie z opowiadań dziadka i był szczerze zdziwiony, zarówno rozwojem politechniki jak i szacunkiem jakim otoczona jest osoba jej pierwszego rektora, a przy okazji poinformował, że we Wrocławiu

mieszka drugi wnuk profesora. Po pamiątkowym zdjęciu, które prezentujemy, rektor Skubis zaprosił gościa do udziału w akademickich uroczystościach zaplanowanych na Politechnice Opolskiej w związku z jej jubileuszem.

Dział Promocji i Kultury przesłał na adres dra Kuszewskiego pakiet materiałów poświęconych postaci pierwszego rektora, w których znalazł się oczywiście komplet znaczków przedstawiających poczet rektorów opolskiej uczelni technicznej, a w stosownym czasie na jego adres wysłane zostaną zaproszenia na wspomniane uroczystości.

 KD

J. Kuszewski i J. Skubis

Do startu gotowi

Maratończycy

Z zadowoleniem konstatujemy, że sportowy duch na Politechnice Opolskiej ma się całkiem nieźle, o czym świadczy obecność pracownika Działu Administracyjno-Gospodarczego, **Andrzeja Szajcy** wśród uczestników w I Maratonu Opolskiego jaki odbył się w ostatnią sobotę maja. Dystans 42 km i 195 m pokonał z doskonałym czasem 4:10:03, co dało mu 91. miejsce. Warto podkreślić, że pan Andrzej jest amatorem, sam przygotowywał się do biegu pokonując dwa razy w tygodniu dystans 10 kilometrów i nigdy nie uprawiał wyczynowo żadnego sportu. Wśród biegaczy znaleźli się także studenci politechniki i **Tomasz Wróbel**, prezes uczelnianego klubu AZS, choć jego uczestnictwo w maratonie wydaje się raczej oczywiste. Maratończykom gratulujemy, życząc dalszych sukcesów! kd

Nowy kierownik Działu Kadr

Od 16 maja br. Dział Kadr Politechniki Opolskiej ma nowego kierownika. Została nim pani mgr **Anna Szopa** wybrana spośród 16 kandydatów, którzy nadesłali swoje dokumenty po ogłoszeniu prasowym, które ukazało się 24 stycznia 2011 r. w NTO.

Pani Anna Szopa jest absolwentką Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Swoje kompetencje zawodowe doskonaliła także podejmując studia podyplomowe na Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu w zakresie zarządzania firmą w gospodarce rynkowej oraz studia podyplomowe z zakresu komunikacji społecznej zorganizowane przez Politechnikę Wrocławską we współpracy z Central Connecticut State University oraz liczne kursy i szkolenia z zakresu kodeksu pracy, zarządzania zasobami ludzkimi czy systemów ocen pracowniczych.

Po studiach w Krakowie, w 1984 roku rozpoczęła pracę w księgowości, w ówczesnych Nadodrzańskich Zakładach Przemysłu Tłuszczowego w Brzegu by po trzech latach objąć stanowisko kierownika Działu Finansów, a w następnych – głównego specjalisty ds. kadr, płac i usług socjalnych. Po przekształceniach własnościowych firmy, w wyniku których powstała – Kama Foods S.A w Warszawie, objęła

stanowisko kierownika Działu Zasobów Ludzkich. Z Kamą Foods S.A. związana była do roku 2001. Kolejnym etapem zawodowego rozwoju pani Szopy jest stanowisko dyrektora Departamentu Kadr i Logistyki w Banku Unii Gospodarczej w Warszawie, aby w kolejnym 2002 roku objąć stanowisko eksperta w Departamencie Prawnym i Zarządzania Kadrami w Banku Polskiej Spółdzielczości w Warszawie. W 2010 r. wróciła do rodzinnego Brzegu i odpowiedziała na ogłoszenie z Politechniki Opolskiej zgłaszając swoją kandydaturę na konkurs.

W wyborze odpowiedniej osoby spośród kandydatów uczestniczyło biuro doradztwa personalnego ATTESTOR z Wrocławia, wybrane w procedurze zamówień publicznych do 14 000 euro.

Ostateczny wybór spośród trzech zarekomendowanych przez firmę doradczą osób, po wykonaniu przez nie zadania aplikacyjnego dokonała komisja, której przewodniczył rektor Jerzy Skubis.

Pani Anna Szopa mieszka w Brzegu, na razie dojeżdża do Opola pociągiem, co – jej zdaniem nie jest zbyt kłopotliwe. Cieszy ją nowe wyzwanie, może dlatego, że w rodzinie było wielu nauczycieli i dlatego środowisko uczelni wydaje jej się bliskie – dodaje ze śmiechem.

Pani kierownik lubi piesze wędrówki po górach, jej największym wyczynem jest zdobycie Świnicy, a poza tym uwielbia kino, z filmami jestem „na bieżąco” – dodaje.

 KD

Zdobycie świetnej 48. pozycji w Rankingu Uczelni Akademickich Rzeczypospolitej i Perspektyw 2011 przez Politechnikę Opolską to nie koniec sukcesów! 1 czerwca, podczas uroczystej gali w auli Uniwersytetu Jagiellońskiego politechnice przyznano certyfikat „Uczelnia Liderów”.

W konkursie, do którego uczelnia przystąpiła brano pod uwagę takie kwestie jak działalność Biura Karier, rozwój postaw przedsiębiorczych, współpraca z otoczeniem gospodarczym, działania inkubatora przedsiębiorczości, ofertę praktyk zawodowych oraz możliwości studentów w zakresie wymiany międzynarodowej. Certyfikaty przyznawano za łączenie dbałości o jakość kształcenia z edukacją praktyczną. - Nagrodziliśmy szkoły wyższe starające się kształcić absolwentów twórczych, kreatywnych, wyposażonych w szeroką wiedzę i umiejętności praktyczne, a przez to atrakcyjnych dla rynku pracy – mówiła podczas gali w Krakowie Grażyna Kaczmarczyk, prezes zarządu fundacji organizującej konkurs. Konkurs Uczelnia Liderów odbył się po raz pierwszy, zorganizowała go Fundacja Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa Wyższego, a patronował mu Parlament

Certyfikat Uczelnia Liderów - 2011 dla Politechniki Opolskiej

Europejski z przewodniczącym Jerzym Buzkiem.

Politechnikę Opolską wyróżniono w kategorii publicznych uczelni akademickich, były jeszcze kategorie: uczelnie niepubliczne i państwowe wyższe szkoły zawodowe. O certyfikaty „Uczelni liderów” współpracujących ze środowiskiem gospodarczym ubiegało się ponad sto uczelni z całej Polski. Tytuł uzyskały te, które zdobyły co najmniej 50 punktów na 90 możliwych, a pozwala on na posługiwanie się logiem do dnia 31 maja 2012 – kiedy ogłoszone zostaną wyniki kolejnej edycji konkursowej.

 KD

Inwestycje i fundusze

Starania o pozyskanie środków na wkład własny w realizowanych projektach unijnych

Podczas dwóch naborów wniosków w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego, poddziałanie 1.3.1 Wsparcie sektora B+R oraz innowacji na rzecz przedsiębiorstw, które miały miejsce w 2010 r. trzy wydziały Politechniki Opolskiej (Wydział Elektrotechniki Automatyki i Informatyki, Wydział Mechaniczny oraz Wydział Budownictwa) uzyskały dofinansowanie w sumie aż 11 projektów.

Projekty obejmują zakup maszyn, urządzeń, wyposażenia oraz wartości niematerialnych i prawnych dla laboratoriów a także budowę, przebudowę obiektów niezbędnych do prowadzenia badań.

W związku z tym, że projekty realizowane w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Opolskiego mogą uzyskać maksymalnie 85 % dofinansowania ze środków UE, a pozostałe środki musi zabezpieczyć beneficjent, niezbędne stało się ubieganie o zabezpieczenie brakujących funduszy z innych źródeł. Dział Analiz i Planowania Rozwoju we współpracy z koordynatorami projektów już pod koniec 2010r. przygotował wnioski o zapewnienie finansowania z rezerwy celowej budżetu państwa w całości wkładu własnego poszczególnych projektów, natomiast obecnie przygotowuje wnioski o uruchomienie środków na rok 2011.

Ponadto, podobnie jak w latach poprzednich, Politechnika Opolska ubiega się o uruchomienie środków rezerwy celowej budżetu państwa na pozostałe projekty realizowane w ramach RPO WO tj.:

- Budowa II Kampusu PO. Zadanie 1A. Adaptacja budynku nr 9 przy ulicy Prószkowskiej na cele dydaktyczne i badawcze WW-FiE,
- Budowa skrzydła dydaktycznego budynku Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej w Opolu przy ulicy Katowickiej 48,
- Nadanie nowych funkcji terenom zdegradowanym oraz stworzenie warunków dla utrzymania i wzrost zatrudnienia - Budowa II Kampusu Politechniki Opolskiej. Przebudowa budynku nr 6 na cele edukacyjne Studium Języków Obcych Politechniki Opolskiej.

Oprac. Anna Kluger, Dział Analiz i Planowania Rozwoju

Na marginesie

Oto, co zobaczył dr inż. Grzegorz Nowosiński z Wydziału Mechanicznego, kiedy wszedł do sali, żeby zrobić studentom kolokwium. „Gloda trzeba mieć na 5!” - powiedział im na to, ale czy dał się rozbroić - nie ustaliliśmy.

© → Starania władz uczelni oraz pełnomocnika rektora ds. osób niepełnosprawnych zaowocowały m.in. oznakowaniem przez Miejski Zarząd Dróg skrzyżowania ulic przy budynku Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej pasami typu labrador. Pasy są przystosowane do potrzeb osób niedowidzących i niewidomych, ale również i dla pełnosprawnych są one pożyteczne, ponieważ zwracają uwagę na przejście dla pieszych.

© → 18 kwietnia 2011 odbyła się w Opolu konferencja z cyklu „Opolskie bez barier” poświęcona wspomaganie niewidomych i słabowidzących za pomocą współczesnych rozwiązań technicznych. **Przemysław Puszczewicz** zaprezentował systemy informatyczne OCR/OBR., nawigację dźwiękową i systemy lokalizacyjne. W konferencji wzięli udział studenci studiujący w Politechnice Opolskiej w ramach programu Erasmus, przedstawiając sytuację osób wzrokowo niepełnosprawnych w swoich krajach i podjęte tam rozwiązania systemowe. Referaty na konferencji wygłosili: **Hernan Valencia** z Columbii, *Visually impaired In Latin America*

Yecdi Osmanoglu z Bułgarii, *Visually impaired In Bulgaria*

Melih Balaban z Turcji, *Visually impaired In Turkey*.

© → W ramach projektu „Jedna uczelnia, wiele możliwości” realizowanego Przez Akademicki Inkubator Przed-

Sprawy niepełnosprawnych

siębiorczości, a współfinansowanego przez Europejski Fundusz Społeczny, zorganizowano i uruchomiono wypożyczalnię sprzętu specjalistycznego. Biblioteka Główna, biblioteki wydziałowe oraz Centrum Obsługi Studenta są wyposażono w taki sprzęt, a są to m.in. w urzędzenia skanujące, stacjonarne i mobilne powiększalniki tekstu, oprogramowanie specjalistyczne, klawiatury z powiększonymi znakami oraz kalkulatory z funkcją głosu. Tak wyposażone wypożyczalnie w głównej mierze ułatwiają dostęp do oferty studentom słabowidzącym tj. najlicniejszej grupie wśród wszystkich studentów niepełnosprawnych uczelni. Zapraszamy do korzystania. Na stronie http://www.inkubator.po.opole.pl/download/jedna_prezentacja_sprzetu_specjalistycznego.pdf zamieszczona jest prezentacja sprzętu.

© Krystyna Słodczyk-pełnomocnik rektora ds. osób niepełnosprawnych

Więści z wydziałów

**WYDZIAŁ
BUDOWNICTWA**

Uroczyste otwarcie mostu wiszącego

Zwieńczenie prac projektowych i nadzoru autorskiego renowacji mostu w Ozimku

W dniu 3 maja 2011 r., w godzinach wieczornych, nastąpiło uroczyste otwarcie zabytkowego mostu w Ozimku po wielu latach wyłączenia go z eksploatacji. Uroczystość poprzedziła konferencja naukowa w

miejsowym Domu Kultury, połączona z wystawą, poświęconą mostom wytworzonym niegdyś w miejscowej hucie. Zaprezentowane zostały 3 referaty, w kolejności, nt. „Mostów z Pruskiej Królewskiej Huty Malapanie w Ozimku” autorstwa **Józefa Jurosa**, następnie „Zabytkowy most w Ozimku na tle historii łańcuchowych mostów wiszących - wybrane aspekty renowacji obiektu”, który wygłosił dr inż. **Przemysław Jakiel** oraz ostatni - „O potrzebie zachowania dziedzictwa kulturowego z obszaru inżynierii lądowej”, którego autorem był profesor **Jan Biliszczuk** z Politechniki Wrocławskiej.

Na konferencję przybyli liczni goście, w tym przedstawiciele władz województwa, powiatu i gminy oraz reprezentanci środowisk naukowych z Politechniki Wrocławskiej, natomiast Politechnikę Opolską reprezentowali: dziekan Wydziału Budownictwa pan

prof. **Stefania Grzeszyk**, prodziekan WB dr inż. **Józef M. Gigiel** oraz kierownik Katedry Dróg i Mostów prof. PO, dr hab. inż. **Lechosław Grabowski**.

Otwarcia mostu, w towarzystwie projektanta jego renowacji oraz głównego wykonawcy robót dokonał burmistrz Miasta i Gminy Ozimek pan **Marek Korniak**.

Na uwagę zasługują wydarzenia, poprzedzające tę uroczystość, a mianowicie związane z etapami restauracji obiektu. Otóż, w 2007 r. huta Małapanew przekazała most Urzędowi miasta i Gminy w Ozimku (znajdował się on na terenie zamkniętym dla mieszkańców). Staraniem lokalnych władz, niemal natychmiast rozpoczęto proces renowacji tej pięknej budowli. Prace projektowe realizował Zespół Katedry Dróg i Mostów Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej, którego kierownikiem był dr inż. Przemysław Jakiel. W ramach tego zadania wykonano nie tylko szczegółową inwentaryzację mostu, ale także badania materiałowe wybranych elementów konstrukcyjnych, modernizację niektórych z nich tak, aby obiekt - bez uszczerbku dla jego walorów architektonicznych - mógł spełniać wymagane funkcje użytkowe, oraz projektując jego iluminację. Przede wszystkim jednak założono gruntowną odnowę obiektu poprzez m.in. naprawę elementów uszkodzonych oraz zabezpieczenia antykorozyjne.

Do robót przystąpiono jesienią 2009 r. (głównym wykonawcą była polska firma Rekonsbud), rozpoczynając od całkowitego demontażu konstrukcji obiektu. W trakcie robót, po zrealizowaniu badań elementów w zakresie przewidzianym dokumentacją projektową, niezbędne okazało się wzmocnienie mostu. Projekt wzmocnienia zakładał zastosowanie konstrukcji odciążającej w postaci dodatkowych lin i wieszaków. Utrudnienie to, oraz ubiegłoroczna powódź, która nawiedziła również Ozimek, spowodowały roboty na budowie i dopiero w marcu br. zweryfikowano założenia projektowe, przeprowadzając próby obciążeniowe mostu (realizowała je Katedra Dróg i Mostów WB PO, przy współpracy z Instytutem Technologii Maszyn i Automatyk Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej). Ciągły nadzór autorski nad całością zadania pełnił adiunkt Katedry Dróg i Mostów, P. Jakiel.

Most powstał w 1827 r. i stanowił duże osiągnięcie pracowników niemieckiej huty Malapanew. Jest to konstrukcja jednoprzęsłowa, o rozpiętości przęsła ok. 29 m i całkowitej długości 72 m, natomiast szerokość jezdni wraz z chodnikami wynosi 5,6 m. Konstrukcję nośną stanowią żelazne łańcuchy wsparte na ozdobnych, żeliwnych pylonach. Pomost podwieszony jest do łańcuchów za pomocą wieszaków. Jest to obecnie najstarszy, istniejący na stałym lądzie kontynentu europejskiego, łańcu-

chowy, żelazny most wiszący, od 1969 r. wpisany do rejestru zabytków techniki.

Nieliczne, oryginalne elementy konstrukcji mostu, które musiały być podczas renowacji zastąpione nowymi, staraniem P. Jakiela, burmistrz Ozimka oficjalnie przekazał Katedrze Dróg i Mostów Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej. Wzorem innych zagranicznych uczelni o renomie światowej, które weszły w posiadanie podobnie cennych eksponatów, elementy oryginalnego mostu zostaną poddane dalszym badaniom, a także wyeksponowane na Wydziale Budownictwa naszej uczelni.

Wspomnianą na początku, niezwykle interesującą wystawę tematyczną, związaną z miejscową produkcją pierwszych mostów żelaznych, można oglądać w Domu Kultury w Ozimku do końca sierpnia tego roku.

Na zakończenie należy również wspomnieć o bardzo aktywnym udziale w pracach projektowych nad renowacją i wzmocnieniem mostu absolwentów specjalności mostowo-drogowej Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej, tj. mgr inż. **Katarzyny Widery**, mgr inż. **Piotra Farbańca**, mgr inż. **Adriana Gerlicha** oraz mgr inż. **Przemysława Wąsa**.

prof. PO Lechosław Grabowski,
kierownik Katedry Dróg i Mostów WB

Przecięcie wstęgi, w kolejności: przez burmistrza Ozimka M. Korniaaka, projektanta P. Jakiela (na zdjęciu) oraz Mariana Habrajskiego - prezesa firmy Rekonsbud

Widok ogólny na odrestaurowany most

Czas na podsumowanie

19 maja w Ostrawie odbyła się konferencja, podsumowująca 3-letni projekt polsko-czeski

Projekt ten realizowany był przez Wydziały Budownictwa Uniwersytetu Technicznego w Ostrawie i Politechniki Opolskiej, na temat „Współpracy transgranicznej szkół wyższych w zakresie ochrony nad zabytkami kultury i wykorzystania opuszczonych obiektów przemysłowych”

Rzecz dotyczyła wymiany doświadczeń naukowców z zaprzyjaźnionych od lat uczelni technicznych, w zakresie konserwacji i rewitalizacji zabytkowych budowli oraz obiektów poprzemysłowych z polsko-czeskiego pogranicza, wynikających z troski i zainteresowania ich stanem technicznym oraz przekształceniami własnościowymi.

Obie strony wykorzystały ten czas na przeprowadzenie badań zabytkowych obiektów poprzemysłowych na swoim terenie, a następnie – w czasie seminariów i konferencji, w towarzyszących im publikacjach – prezentowały ich wyniki, dyskutując także na temat metod pracy. Czas naukowych spotkań podczas realizacji projektu zaowocował również wspólnymi działaniami, o czym świadczyć może przedstawiona ostatnio „Ocena makro- i mikroskopowego stanu betonu z kopalni Franciszek w Ostrawie”, dokonana przez przedstawicieli obu uczelni (**Aneta Matuszek-Chmurowska**, **Elżbieta Janowska-Renkas** i **Libor Zidek**) na podsumowującej konferencji.

Wspólną, bardzo cenną inicjatywą jest również dwujęzyczny podręcznik akademicki na temat materiałów budowlanych, przygotowany przez dydaktyków Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej, pod redakcją prof. **Stefanii Grzeszczyk**. Całość jest już gotowa, po recenzjach i przetargu, przetłumaczona, czeka na druk (do końca października br., wtedy też projekt zostanie ostatecznie zakończony).

Ponadto, każde seminarium – poza wynikami badań, dotyczącymi pokopalnianych ostrawsko-karwińskich szybów i opolskich wapienników - było okazją do rozmowy na temat innych zabytkowych obiektów, leżących po obu stronach granicy. W czasie zamykającego projekt spotkania w Ostrawie były to: „Zabytkowe budowle hydrotechniczne Kędzierzyna-Koźła: Kanał Kłodnicki i przepust syfonowy rzeki Kłodnicy” prezentowany przez prof. **Jerzego Wy-**

rwala oraz „Zabytkowy kościół Św. Krzyża w Starici” omówiony przez stronę czeską.

Warto przypomnieć, że projekt ów współfinansuje Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, w ramach Współpracy Transgranicznej 2007-2013 Republika Czeska-Rzeczpospolita Polska. Opiewa na kwotę prawie 190 tysięcy euro, z czego dotacja UE wynosi ponad 160 tysięcy euro. Ze strony Politechniki Opolskiej realizowali go - od czerwca 2009 do maja 2011 - pracownicy dwóch katedr: Katedry Fizyki Materiałów i Katedry Inżynierii Materiałów Budowlanych.

Podsumowująca projekt konferencja miała jeszcze jeden, godny podkreślenia, akcent. Odpowiedzialna za jego realizację ze strony czeskiej, dziekan **Darja Kubeckova-Skulinova** uzyskała właśnie tytuł profesora, i podczas spotkania w Ostrawie przyjęła wiele gratulacji od opolskich partnerów.

 Teresa Zielińska

uczestnicy konferencji

S. Grzeszczyk i D. Kubeckova-Skulinova

CZ PL Cíl 3/Cel 3
2007.2013

EVROPSKÁ UNIE
UNIA EUROPEJSKA

Przewodniczący uczelnianej „Solidarności”, prof. **Zbigniew Borysiuk** poleca uwadze Czytelników materiał na temat mobbingu na uczelniach autorstwa pani Joanny Wyleżałek z SGGW w Warszawie, którego fragmenty dostępne są na stronie związkowej <http://solidarnosc.po.opole.pl/>. Profesor zachęca również do odwiedzin strony KZ NSZZ „S” i lektury prezentowanego tam materiału.

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Doktorat HC dla prof. Merkisza

30 maja 2011 r. w Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej profesor Jerzy Merkisz otrzymał dyplom Doktora Honoris Causa ATH.

Uczestnikami tego wydarzenia byli pracownicy Katedry Pojazdów Drogowych i Rolniczych Politechniki Opolskiej w osobach dra hab. inż. **Andrzeja Augustynowicza**, prof. PO oraz dr inż. **Jarosława Mamali**.

Uroczystość odbyła się na scenie Teatru Polskiego w Bielsku-Białej gdzie z rąk rektora uczelni prof. dr hab. inż. **Ryszarda Barcika**, w towarzystwie prof. dr hab. inż. **Jacka Stadnickiego** dziekana Wydziału Budowy Maszyn i Informatyki ATH oraz promotora Doktoranta - prof. dr hab. inż. **Kazimierza Romaniszyna**, wręczono dyplom Doktora honoris causa prof. dr hab. inż. Jerzemu Merkiszowi.

Gratulacje profesorowi J. Merkiszowi złożyli, obok gospodarzy z ATH i bielskich zakładów motoryzacyjnych, liczni goście, którzy na uroczystość przyjechali z wielu

polskich ośrodków badawczych oraz uczelni.

Profesor J. Merkisz ma 64 lata, jest absolwentem Politechniki Poznańskiej, z nią też związał swoją karierę naukową. Tam w 1992 r. habilitował się w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn, w specjalności silniki spalinowe. Jego działalność naukowa obejmuje zagadnienia spalania i toksyczności silników spalinowych oraz ekologicznych oddziaływań transportu na środowisko. W tej branży profesor J. Merkisz uchodzi za niekwestionowany autorytet, lidera krajowego środowiska naukowego z ugruntowaną pozycją międzynarodową.

To piąty tytuł i godność Doktora honoris causa przyznany przez bielską Akademię. Wcześniej otrzymali je rektorzy Politechniki Łódzkiej, prof. **Jan Krysiński** i **Józef Mayer**, prof. **Albert Weckenmann** oraz biskup **Tadeusz Rakoczy**.

Profesor Jerzy Merkisz otrzymuje tytuł Doktora honoris causa ATH z rąk rektora uczelni profesora Ryszarda Barcika

4 kwietnia w Katowicach odbyło się Walne Zgromadzenie Zwyczajne Członków Polskiej Izby Ekologii. Polska Izba Ekologii jest samorządem gospodarczym skupiającym firmy z dziedziny ochrony środowiska, a Wydział Mechaniczny Politechniki Opolskiej jest jej członkiem honorowym. Na zebraniu przyjęto sprawozdanie działalności Rady Izby oraz Zarządu, sprawozdanie finansowe oraz dyskutowano o nowych kierunkach działania.

Dyskutanci zwracali uwagę na postępujące urynkowanie ekologii i ochrony środowiska oraz błędne traktowanie pojęcia efektu ekologicznego, które występuje na przykład w aplikacjach o granty. Wiele uwagi poświęcono sprawom opóźnień Polski w wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii, co stawia Polskę na 164 miejscu wśród 181 krajów.

Izba jest wydawcą czasopisma *Ekologia* i zaprasza naukowców do publikowania na jego łamach. Wydział Mechaniczny reprezentowała dr **Krystyna Słodczyk**.

 K. Słodczyk

Zgromadzenie Polskiej Izby Ekologii

Dyskutanci zwracali uwagę na postępujące urynkowanie ekologii i ochrony środowiska oraz błędne traktowanie pojęcia efektu ekologicznego

Przeprowadzka Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii stała się faktem. Z przestronnego placu parkingowego w II kampusie zniknęły już samochody dostawcze, traktor przewożący sprzęt wielkogabarytowy oraz pracownicy obciążeni pakunkami przenoszący swój dobytek do nowej siedziby, uspokoiło się także towarzyszące takim wydarzeniom podniecenie. Już wszyscy znają swoje pokoje, studenci zdążyli nauczyć się nowych lokalizacji, słowem wszystko wraca do normy i pewnie już wkrótce „mieszkańcom” tramwaju zdawać będzie się jakby tam byli od zawsze. Warto dodać, że nowa dziewiątka stanowi jedną harmonijnie połączoną całość z piękną, wybudowaną w roku 2006 a doskonale środowisku znaną halą sportową. Przed budynkiem przygotowywany jest fundament pod pomnik patrona jubileuszu 45-lecia uczelni, którego odsłonięcie odbędzie się 20 października 2011 r.

Przenosiny jednostki do nowej siedziby to także szereg utrudnień związanych choćby ze zmianą numerów telefonów, dostępem do Internetu itp. Dlatego przydatny zapewne okaże się komunikat pani kanclerz mówiący o nowych numerach i sposobach połączenia się z „9”.

W związku z nową lokalizacją Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, który od dnia 1.06.2011r mieści się w budynku nr 9 w II Kampusie Politechniki Opolskiej nastąpiła zmiana sposobu połączeń telefonicznych.

Połączenia do WWFiF należy realizować w następujący sposób:

Numer „miejskie” na centralę telefoniczną Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii są następujące:

77 4748288, 77 4575271, 77 4747466, 77 4570970 lub 77 457 3560.

Po wybraniu jednego z powyższych numerów w słuchawce usłyszymy komunikat: „Politechnika Opolska Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii”, a po komunikacie wybieramy numer wewnętrzny centrali lub czekamy na zgłoszenie się operatora.

Numeracja telefoniczna wewnętrzna w budynku nr 9 jest powiązana z numerem pomieszczenia.

Aby połączyć się z pomieszczeniami usytuowanymi na parterze budynku należy wybrać cyfrę „4”, a następnie nr pomieszczenia np. połączenie z pomieszczeniem o numerze 28 będzie zrealizowane gdy wybierzemy numer 428;

Pozostałe numery wewnętrzne telefonów są takie same jak numery pomieszczeń, np. aby uzyskać połączenie z pomieszczeniem 124 należy wybrać numer 124.

Połączenia telefoniczne poprzez system CENTREX z obiektów Politechniki Opolskiej do nowej siedziby WWFiF realizujemy wybierając

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I FIZJOTERAPII

Tramwaj

Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii już w nowej siedzibie.

rając numer 8-20 + numer (576 lub 577 lub 578) i po usłyszeniu komunikatu wybieramy stosowny numer wewnętrzny lub czekamy na zgłoszenie się operatora.

Połączenia z innych budynków w II Kampusie do budynku WWFiF realizowane są poprzez wybranie numerów 576 lub 577 lub 578 i stosownego numeru wewnętrznego w budynku 9.

Rozmowy telefoniczne z budynku Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii należy realizować w następujący sposób:

Wszystkie rozmowy wychodzące realizujemy poprzez wybranie cyfry „0”.

Połączenia poprzez system CENTREX realizujemy tak jak dotychczas poprzez wybranie prefiksu 80 i numeru obiektu PO i numeru wewnętrznego tj.

80-810,811,812 ul. Mikołajczyka

80-814 ul. Ozimska

80-815 ul. Luboszycka

80-816 ul. Małopolska

80-817 ul. Katowicka

80-818 u. Waryńskiego

Tyle o przewodzce, a przecież piękny „tramwaj” to nie jedyny obiekt w II kampusie. Zatem proponujemy krótką wycieczkę obiektywem po pozostałych budynkach.

Opuszczona przez wf „1” to już plac budowy, a w oczy rzucają się przede wszystkim stopy gruzu sięgającego miejscami piętra. Tu wkrótce pojawiają się nowi użytkownicy – kolejne instytuty Wydziału Elektrotechniki Automatyki i Informatyki, w „7” – pozostali po wyprowadzce WWFIF użytkownicy pakują swój dobytek aby gdzieś „przeczekać” czas remontu. Po jego zakończeniu dawny sztab wojskowy stanie się siedzibą rektoratu Politechniki Opolskiej. W „5” gdzie mieści się Dział Promocji i Kultury oraz Instytut Konfucjusza na ukończeniu jest już remont poddasza przeznaczonego na pomieszczenia wystawiennicze – czyli tworzonego uczelnianego muzeum z unikatową kolekcją lamp rentgenowskich. Winda, która dowozić będzie na wyższe kondygnacje lada monet zostanie obudowana kabiną, niemal gotowa jest już elewacja (taka sama jak w 9). Równie zaawansowany jest remont „6” gdzie wkrótce przeniesie się Studium Języków Obcych (co wydaje się bardzo potrzebne w kontekście planów zasadniczego zwiększenia na politechnice liczby godzin z języków obcych). Nie sposób nie wspomnieć o nowej imponującej bramie do kampusu, szkoda, że na razie służy tylko pieszym. Adaptacje pozostałych budynków w kampusie czyli „3” i „4”, przypisanych Wydziałowi Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki pozostają na razie w sferze planów, choć obserwując tempo w jakim zmienia się oblicze dawnych koszar w Szczepanowicach – może to być szybciej niż nam się wydaje.

Tempo i rozmach prac remontowo-budowlanych pozwalają mieć nadzieję, że podczas przyszłorocznego święta Politechniki Opolskiej – 4 maja 2012 rektor Skubis będzie mógł oficjalnie otworzyć II kampus Politechniki Opolskiej przy ul. Prószkowskiej 76 w całkiem nowym wydaniu.

kd

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
prof. Barbara Kudrycka

Warszawa, 9 czerwca 2011 r.

Kolegium NIK
REKTOR
prof. dr. hab. inż. Jerzy Skubis

Jego Magnificencja
Prof. dr hab. inż. Jerzy Skubis
Rektor Politechniki Opolskiej

Magnificencjo, Szanowny Panie Rektorze,

proszę przyjąć wyrazy najgłębszego podziękowania za zorganizowanie w murach kierowanej przez Pana uczelni spotkania prof. Witolda Jurka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, z Wysokim Senatem, poświęconego zmianom legislacyjnym wynikającym z pierwszej po 1989 roku tak kompleksowej reformy całego sektora szkolnictwa wyższego.

Spotkanie to było niezwykle wartościową sposobnością przedstawienia nie tylko intencji ustawodawcy, ale także przedyskutowania brzmienia zapisów poszczególnych aktów wykonawczych do nowelizowanych ustaw, wypracowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Głęboko wierzę, że merytoryczna dyskusja i waga poruszonych w trakcie spotkania z Wysokim Senatem zagadnień przyczyni się do pełniejszego zrozumienia idei reformy i sprawniejszego wprowadzania nowego prawa w życie, ale również większej wyrozumiałości społeczności akademickiej dla potrzeby wprowadzenia nowych procedur i wypracowania nowych mechanizmów zarządzania i organizacji pracy. Jestem też przekonana, że dzięki uwagom i sugestiom Wysokiego Senatu zapisy poszczególnych rozporządzeń będą w pełniejszy sposób odpowiadały potrzebom środowiska akademickiego i wyzwaniom, jakie przed nim stoja.

Korzystając z tej sposobności, pragnę wraz z podziękowaniami przekazać na ręce Jego Magnificencji przygotowane we współpracy z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego wydawnictwo poświęcone Marii Skłodowskiej-Curie. W roku, w którym przypada stulecie przyznania jej drugiej nagrody Nobla, jesteśmy jako uczeni szczególnie zobowiązani do przypominania osiągnięć i postawy tej wielkiej uczonej.

Z wyrazami najwyższego szacunku

ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa
tel. (22) 628 19 44, faks: (22) 529 26 21, e-mail: sekretariat@ministerstwo.nauka.gov.pl, www.nauka.gov.pl

Kolej na Orkiestrę 14.05 i 04.06

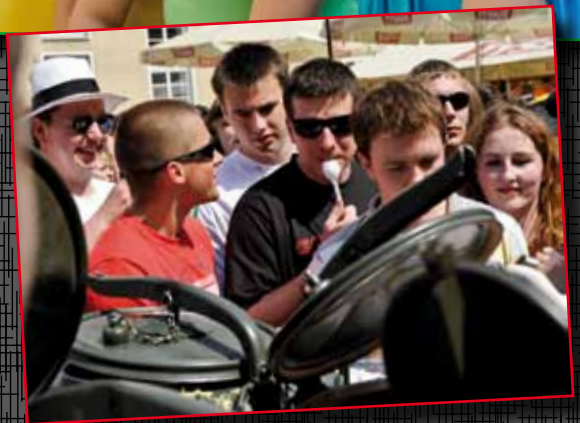
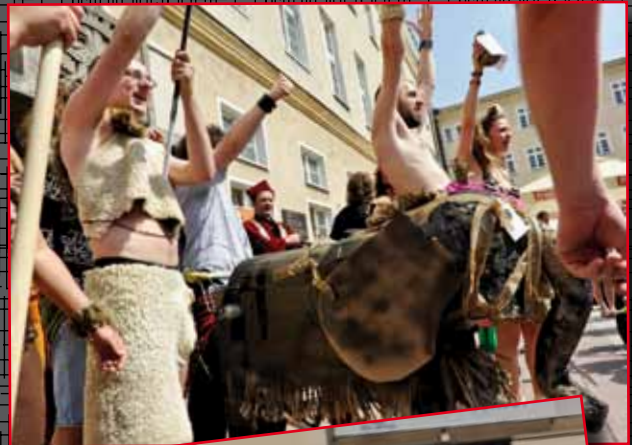

fot. Grzegorz Pasek

fot. Sławoj Dubiel

Zakinada 19.05

Sprawy studenckie

Wyjazd edukacyjny za Odrę

Pobyt w Stuttgarcie to wiele godzin spędzonych w laboratoriach Hochschule für Technik, zwiedzanie i podziwianie miasta, a także atrakcje, które na długo, bardzo długo pozostaną niezatarte w pamięci.

Dzięki ogromnemu zaangażowaniu profesora **Eduarda Konopki** oraz doktora **Michaela Geigera** (z Biura Współpracy z Zagranicą) z Hochschule für Technik Stuttgart, powstała możliwość wyjazdu do Stuttgartu 10-osobowej grupy studentów z pierwszego roku *budownictwa* (II stopień kształcenia) specjalności *drogowo-mostowej*, którzy pod opieką dr inż. **Beaty Stankiewicz**, między 16 a 20 maja przebywali w partnerskiej uczelni.

Wyjazd edukacyjny w założeniu miał rozszerzyć program kształcenia w przedmiocie *infrastruktura ruchu drogowego* oraz innych przedmiotach, prowadzonych przez Katedrę Dróg i Mostów na Wydziale Budownictwa. Wybór uczelni niemieckiej – Hochschule für Technik nie był przypadkowy. Profesor Eduard Konopka jest absolwentem i oddanym przyjacielem Politechniki Opolskiej, czuje duży sentyment do Wydziału Budownictwa, bardzo się angażuje w sprawy edukacji polskich studentów, podejmujących naukę w Stuttgarcie. Toteż pomysł wyjazdu naszej grupy studentów na tygodniowe zajęcia na Hochschule für Technik Stuttgart, prof. E. Konopka przyjął z entuzjazmem i od samego początku był jego „spirit of the matter”. Uczelnia partnerska zagwarantowała

Piękne centrum Stuttgartu

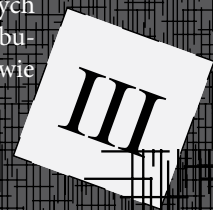
polskim studentom oraz opiekunowi bezpłatny pobyt w International Student Hotel i bogaty program zajęć uniwersyteckich oraz kulturalnych propozycji w pięknym mieście, do jakich zalicza się Stuttgart. Studenci ponieśli koszty dojazdu oraz własnego utrzymania. Tydzień w Stuttgarcie zaliczyć można do bardzo twórczych, obfitujących w naukowo-edukacyjne wątki, bogaty w inspiracje, pobudzający wyobraźnię młodego człowieka oraz pełen nowych doświadczeń.

Dzieje miasta Stuttgart sięgają czasów rzymskich, gdy w tym miejscu istniał wojskowy obóz warowny, największy i najważniejszy w środkowym biegu Neckaru, położony przy skrzyżowaniu ważnych dróg. Stuttgart był od roku 1806 stolicą królestwa Wirtembergii, a po roku 1918 republiki Wirtembergii, obecnie jest to największe miasto i stolica Landu Badenia-Wirtembergia (Baden-Württemberg).

Miasto i jego okolica są znane ze znajdujących się tam przedsiębiorstw wysokich technologii (high-tech). Najbardziej liczące się to: Alcatel-Lucent, Bosch, Daimler AG, Hewlett-Packard, IBM, Neoplan, Gottlob Auwärter, Porsche, Stihl. Stuttgart jest kwintesencją bogatego, bardzo zadbanego, dużego niemieckiego miasta, pięknie położonego w dolinie, otoczonej wzniesieniami, z których roztacza się niebywały widok na główny obszar aglomeracji.

W przemysłowym Stuttgarcie są dobre, charakteryzujące się wysokim poziomem ośrodki akademickie, do których należy Hochschule für Technik, sięgająca swymi początkami roku 1832. Uczelnia ma ogromny i różnorodny program kształcenia oraz kompleksową bazę laboratoryjną, którą grupa polskich studentów wraz z opiekunką zwiedziła, dzięki uprzejmości naukowców z HFT.

Studenci z Opola wzięli udział w bardzo interesujących zajęciach prof. dr. S. Weber w laboratorium materiałów budowlanych (Labor für Baustoffprüfungen), równie ciekawie

i z ogromnym zaangażowaniem prof. Konopka oprowadził grupę po laboratorium drogownictwa (Labor für Straßenbau). Profesor R. Buchmaier przygotował dla gości z Opola ciekawy pokaz w laboratorium geotechniki (Labor für Geotechnik), zaś pani prof. G. Grassegger-Schon zaprosiła studentów do laboratorium chemii budowlanej (Bauchemie-labor), gdzie zaprezentowała ogromne możliwości badawcze, prowadzonego przez siebie laboratorium. Studenci opolscy zgodnie stwierdzili, że wizyty i pokazy w uniwersyteckich laboratoriach pobudziły ich wyobraźnię uświadamiając możliwości prowadzenia badań dotyczących materiałów budowlanych czy sprawdzających nowe rozwiązania technologiczne. Okazały się także dobrą lekcją na temat jakie badania przyszli inżynierowie w czasie swojej edukacji powinni wykonać samodzielnie, aby proces kształcenia stał się pełny i efektywny.

Tygodniowy wyjazd edukacyjny do niemieckich sąsiadów wzbogacony został - dzięki inicjatywie E. Konopki - o możliwość zwiedzaniem budowy obwodnicy miasteczka położonego nieopodal Stuttgartu, inwestycji drogowo-mostowej wykonywanej przez największe firmy budowlane zajmujące się drogownictwem w Niemczech - KIRCHOFF i STRABAG. Studenci mogli zapoznać się z dokumentacją techniczną, obejrzeć wiele nowo wzniesionych obiektów mostowych oraz odcinków dróg w trakcie realizacji. Następnie zostali zaproszeni do centralnego laboratorium drogowego TPA firmy STRABAG, gdzie kierownik laboratorium W. Bruss przedstawił im szereg badań dotyczących materiałów drogowych.

Profesor E. Konopka zajęcia w laboratorium TPA firmy STRABAG uzupełnił swoim wykładem na temat badań kontrolnych stosowanych w czasie projektowania i wykonywania nawierzchni drogowych - i nie trzeba dodawać, jak bardzo ciekawe były to godziny.

Pobyt w Stuttgarcie to wiele godzin spędzonych w laboratoriach, godzin wykorzystanych na zwiedzanie i podziwianie miasta oraz atrakcje, które na długo, bardzo długo pozostaną niezatarte w pamięci. Dzięki inicjatywie dr. M. Geigera grupa studentów zwiedziła Muzeum Mercedesa, które mieści się w budynku o oryginalnej futurystycznej architekturze. Budowę tego obiektu w stanie surowym wykonała opolska firma budowlana POLBAU, pod kierunkiem absolwenta obu uczelni - HFT i PO. Zwiedzanie ekspozycji rozpoczyna się od górnej kondygnacji, gdzie podziwiać można rozwój marki mercedes na przestrzeni lat, pokonując kolejne poziomy swoistymi serpentynami. Stare samochody wzbudziły podziw studentów, ale najnowsze, współczesne modele aut, wywołały ożywienie, zachwyty i okrzyki radości.

Profesor P. Breuer towarzyszył grupie podczas zwiedzania muzeum, jemu studenci zawdzięczają także możliwość wejścia na wieżę telewizyjną, pierwszą na świecie wykonaną z betonu, zaprojektowaną przez znanego inżyniera, rektora Uniwersytetu Stuttgarckiego, prof. Leohnarda. Roztacza się z niej przepiękny widok na panoramę Stuttgartu. Zespół prof. Breuera prowadzi monitorning konstrukcji wieży, realizowany za pomocą aparatury GPS w ramach wspólnego projektu badawczego realizowanego z Katedrą Mechaniki Budowli Politechniki Opolskiej. W ramach tego projektu monitorowane są także zaliczające się do najwyższych w Europie kominy w elektrowniach Opole i Bełchatów.

Tydzień edukacyjny za granicą był niezwykle intensywny,

wymagał kondycji fizycznej, koncentracji w przyswajaniu wiadomości, ale okazał się także bardzo przyjemny. Gościnność i przychylność okazywana gościom z Opola przez niemieckich mentorów stworzyła niezwykle ciepłą atmosferę, za co przyszli inżynierowie wraz z opiekunem są bardzo wdzięczni. Kilku studentów wybrało się jeszcze aby zwiedzić zabytkowe miasto Bamberg położone 200 km od Stuttgartu, o architekturze rodem ze średniowiecza, z piękną katolicką romańsko-gotycką katedrą z XIII wieku. Ten ponadprogramowy akcent turystyczny stał się świetnym uzupełnieniem idei studenckiego wyjazdu edukacyjnego, który powinien łączyć naukę i turystykę z potrzebą doświadczeń poznawczych.

Uczestnicy wyjazdu okazali się grupą zdyscyplinowaną, zaangażowaną w merytoryczny program, a przy tym nie opuszczali ich dobre humory. Potrafili docenić przygotowany dla nich program i atrakcje. Kilku już rozważa podjęcie nauki na niemieckiej uczelni - HFT w ramach programu Socrates Erasmus i to stanowi chyba najlepsze podsumowanie wyjazdu.

Beata Stankiewicz, Katedra Dróg i Mostów
Wydział Budownictwa Politechniki Opolska

Ładne położenie miasta w otoczeniu wzgórz

Futurystyczny budynek Muzeum Mercedesa

Przepiękny, zabytkowy Bamberg

Badania geotechniczne

Grupa studentów z E. Konopką przed domem energetycznym PLUS. Domek zbudowany przez studentów HFT, zdobył w roku 2010 - II miejsce na światowym SOLAR DECATHLON w Madrycie

Przed zajęciami z E. Konopką

Na turystycznym szlaku

Przed wejściem do królestwa Mercedes

W laboratorium

Zwiedzanie budowy drogowo-mostowej

Final Dziecięcej Politechniki Opolskiej 21.05

Ostatni wykład pt. Magia chemii poprowadziła Edyta Dohner

Dyrektor Biblioteki Głównej E. Czerwińska wręcza nagrody w konkursie plastycznym

Cyklady 28.05

JURAPARK KRASIEJÓW

CYKLADY 2011

III Piknik Rowerowy Opolskich Uczelni 28 maja 2011

WPODITIE ODWIEDZINY DINOZAUROW

Planuj odwiedziny nie na terenie Parku Dinozaurów Jurapark w Krasiejowie. Siedziba edukacyjna, czyli pomieszczenie oświetlenia, znajduje się w rejonie parku. Biorąc pod uwagę, że jest to teren zielony i nie nadaje się do spacerów, nie należy wchodzić na teren parku. Wszelkie informacje o godzinach otwarcia i o godzinach spacerów, proszę uzyskać w biurze obsługi Parku Dinozaurów w Krasiejowie. Wszelkie informacje o godzinach otwarcia i o godzinach spacerów, proszę uzyskać w biurze obsługi Parku Dinozaurów w Krasiejowie. Wszelkie informacje o godzinach otwarcia i o godzinach spacerów, proszę uzyskać w biurze obsługi Parku Dinozaurów w Krasiejowie.

www.cyklady.op.pl

Akademicki Chór Politechniki Opolskiej w Alei Gwiazd

10 - 12 06.

Irena Jarocka

Odsłonięcie gwiazdy Karin Stanek

Basia Trzetrzelewska

Staszek Sojka podpisuje partyturę

„Jestescie perfekci” - wpisał chórzystom Grzegorz Markowski z zespołu Perfect

VIII

Jan Paweł II dla Europy

W końcu kwietnia 2011 r. na Wydziale Zarządzania odbyło się spotkanie pt. Jan Paweł II dla Europy we wspomnieniach studentów Politechniki Opolskiej przygotowane przez studentów drugiego roku europeistyki z inspiracji i przy opiece merytorycznej pani prof. Marii Kalczyńskiej.

Wieczór rozpoczął występ chóru Politechniki Opolskiej pod dyrekcją mgr **Ludmiły Zawadzkiej**. Specjalne przesłanie przekazał nam ks. kardynał **Stanisław Dziwisz**, w którym podkreślił, że: *cieszy się, że młodzież kocha Ojca św., interesuje się jego twórczością i duchową spuścizną oraz że Jan Paweł II stanowi dla nas autorytet, który pociąga swoimi wartościami*. Program spotkania okazał się bardzo bogaty, m. in. pokazano filmy o Ojcu Świętym nawiązujące do

jego biografii, jego licznych europejskich pielgrzymek oraz spotkań z młodymi. Przedstawiono także różne ciekawostki z życia papieża oraz jego twórczość. Nie zabrakło także prezentacji własnej twórczości, Ela Lisowska recytowała piękny wiersz, napisany przez nią specjalnie na tę okazję.

Obecna na prezentacji pani dziekan, prof. **Agata Zagórska** wyraziła swoje uznanie dla studenckiej aktywności, pogratulowała pomysłowi takiego uczczenia beatyfikacji Ojca Świętego przez studentów europeistyki. Wśród gości, którzy przybyli na spotkanie byli m.in. pani dr **Koc-Ogonowska** z mężem, redaktor **Krystyna Koziewicz** z Berlina oraz ks. prof. **Zdzisław Małecki** z Częstochowy. Goście również podzielili się swoimi wspomnieniami ze spotkań z Janem Pawłem II. Spotkanie zakończyło wspólne odśpiewanie Barki.

 Adam Brzuszek, Michał Czupryński

Szukałeś nas

*Oto dzisiaj na nowo
mą orkiestrę do życia wybudzam
odkurzam zapomniane myśli
stroję w wiosenny nastrój
uśmiechem nuty piszę
otulam szalem nadziei
Jednak dzisiaj one słuchać mnie nie chcą
dzisiaj nie ja dyrygentem
Dzisiaj ku Tobie oczy wytrzeszczają
Uszy wydłużają
Gdziekolwiek jesteś
Ojczyce cały świat Ciebie wysłucha...*

Ela Lisowska, II rok europeistyki

25 maja 2011 r. Pracownia Badań nad Kulturą i Polskim Kapitałem Ludzkim w Europie działająca na Wydziale Zarządzania w Europie świętowała roczek przygotowując z tej okazji benefis. Patronat nad imprezą objęły panie: prodziekan, prof. **Agata Zagórska** oraz europosłanka **Danuta Jazłowiecka**.

Na spotkanie przybyli zaprzyjaźnieni z Pracownią - **Krystyna Rostocka** - prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” oddział w Opolu, **Jerzy Stemplewski** - Stowarzyszenie Ochrony Poloników Niemieckich, **Katarzyna Kołowrot** - przedstawiciel biura D. Jazłowieckiej, media opolskie oraz studenci.

Na program złożyły się prezentacje dokonań pracowni, przemówienia gości (wystąpienie D. Jazłowieckiej odtworzono), można było także zapoznać się z wynikami badań przeprowadzonymi przez lidera pracowni - studenta IV roku europeistyki - **Rafała Wiczorka** pt. „Okienko w stronę sukcesu” na temat szans zawodowych absolwentów Politechniki Opolskiej. Interesujące były także prezentacje **Magdaleny Majos** i **Mateusza Szczepaniaka** opowiadające o ich stażach w Parlamencie Europejskim.

S. Senft, A. Zagórska, M. Kalczyńska

Roczek

Benefis Pracowni Badań nad Kulturą i Polskim Kapitałem w Europie.

Listy gratulacyjne dla najaktywniejszych studentów przygotował dziekan, prof. **Krzysztof Malik**, a prodziekan Zagórska w podsumowującym wystąpieniu podkreśliła, jak dużą rolę w budzeniu aktywności studenckiej ma założycielka pracowni, prof. **Maria Kalczyńska**. Pani profesor wyraziła nadzieję, że kolejne lata będą równie owocne w projekty i pomysły oraz przyczynią do dalszej działalności studentów.

Uroczystość ubarwił artystycznie występ **Andrzeja Mikoszy** z Teatru Lalki i Aktora w Opolu, a zakończył poczęstunek i toast za powodzenie pracowni.

 Paweł Szykner

Wiosna „Zarządzania”

☉ → W dniach 11 - 15 kwietnia br. na Uniwersytecie Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach odbył się IX Tydzień Międzynarodowy - Międzynarodowa Konferencja Naukowa INTERNATIONAL WEEK 2011 pt. Konkurencja czy współpraca? Optymalne rozwiązania na różnych rynkach, podczas której mgr inż. **Zofia Wieszczyńska** z naszego wydziału wygłosiła referat pt. Cooperation - unknown way or an effective solution for the firms working in the same sector?

☉ → W Centrum Edukacji Międzynarodowej WSliZ w Kielnarowej odbyła się (26 i 27 maja br.) II Międzynarodowa Konferencja Praktyków KAIZEN, w której uczestniczyła dr inż. **Elżbieta Karaś** prezentując temat: Ocena jakościowa wybranych elementów procesu zarządzania związanych z kształtowaniem warunków sprzyjających wdrażaniu podstawowych zasad filozofii KAIZEN w przedsiębiorstwie. Konferencja adresowana była do realizatorów przedsięwzięć KAIZEN w przemyśle i administracji a także do naukowców uczelni technicznych i ekonomicznych zajmujących się problematyką: KAIZEN, Lean Management, Logistyki, ISO i TQM. Celem spotkania była m.in. integracja środowiska menedżerów i naukowców wdrażających, zarządzających, badających i analizujących efektywność metod i narzędzi KAIZEN. W programie konferencji nie zabrakło też warsztatów i wizyt w firmach wdrażających nowoczesne metody zarządzania. Organizatorami konferencji była Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania oraz Kaizen Institute Polska.

☉ → Wyniki badań dr **Sabiny Kubiciel – Łodzińskiej** z Katedry Ekonomii Rozwoju i Polityki Ekonomicznej dotyczące czynników zatrudnienia cudzoziemców w województwie opolskim opublikowane zostały w „Biuletynie Migracyjnym”. W artykule zaprezentowano wybrane wnioski z badań przeprowadzonych na Opolszczyźnie wśród pracodawców korzystających z zagranicznej siły roboczej. Wynika z nich m.in., że jednym z głównych powodów zatrudniania obcokrajowców jest brak polskich pracowników gotowych podjąć zatrudnienie. Pracodawcy wskazywali, że korzystanie z pracy cudzoziemców pozwoliło im na utrzymanie stabilności zatrudnienia i produkcji. Ponadto, dzięki badaniom ustalono, że wzrost zatrudnienia obcokrajowców w województwie opolskim nastąpił po 2004 r., czyli po akcesji Polski do Unii Europejskiej, co może mieć związek z odpływem rodzimej siły roboczej za granicę oraz coraz bardziej odczuwalnym brakiem pracowników w pewnych branżach i zawodach. Co więcej, większość badanych pracodawców zatrudnia cudzoziemców stale, co może świadczyć o tym, że osoby te nie tylko uzupełniają sezonowe zapotrzebowanie na dodatkowych pracowników związane z okresowym natężeniem prac, ale ich obecność jest niezbędna, aby możliwa

była terminowa realizacja bieżących zadań. „Biuletyn Migracyjny” to pismo ukazujące się od 2005r., która wydawana jest przez Ośrodek Badań nad Migracjami Uniwersytetu Warszawskiego. Zawiera bieżące informacje i raporty dotyczące imigracji i emigracji w Polsce, Europie i na świecie. To forum wymiany wiedzy pomiędzy badaczami zajmującymi się procesami migracji, a także źródło wiedzy z

tego zakresu dla szerokiego grona odbiorców m.in. administracji rządowej, samorządowej, instytucji zajmujących się obcokrajowcami oraz mediów.

☉ → Dr Sabina Kubiciel – Łodzińska została zaproszona do grupy konsultacyjnej pracującej nad aktualizacją dokumentu „Strategia rozwoju miasta Opola – stolicy polskiej piosenki – na lata 2004 – 2015”. Celem prac grupy jest przygotowanie znowelizowanego dokumentu pokazującego kierunki rozwoju miasta Opola oraz dostosowanie jego zapisów do zmieniającej się sytuacji społeczno-gospodarczej, nowych wyzwań i impulsów rozwojowych, z których mogłoby skorzystać miasto. Do ponad 30 osobowej grupy ekspertów pracujących nad opracowaniem nowej strategii rozwoju zaproszeni zostali m.in. samorządowy, urzędnicy, przedsiębiorcy, a także przedstawiciele opolskiego środowiska naukowego. Prace nad nowym dokumentem potrwać do końca 2011r.

☉ → W dniach 30 kwietnia – 6 maja br. trzech pracowników Wydziału Zarządzania: dr hab. **Maria Kania**, dr inż. **Elżbieta Karaś** i dr **Roman Śmietański** w ramach program LLP Erasmus uczestniczyło w międzynarodowym spotkaniu na Politechnice w Bragancy w Portugalii. W ramach wizyty można było wymienić się doświadczeniami i wiedzą z innymi pracownikami naukowo-dydaktycznymi oraz nawiązać współpracę z przedstawicielami różnych uczelni międzynarodowych. Podczas pobytu pracownicy WZ wygłosili indywidualne wykłady dla portugalskich studentów. M. Kania zaprezentowała temat: The influence of the ethno-national characteristics of human resources on the economic growth processes in the Silesia Opole Region, natomiast Elżbieta Karaś przedstawiła temat: Kaizen philosophy as a modern concept of management. Było to ciekawe doświadczenie naukowe i kulturowe. Biorąc pod uwagę życzliwość i ogromną serdeczność Portugalczków zachęcamy zarówno pracowników, jak i studentów do odwiedzania urokliwej Bragancy.

M. Kania i R. Śmietański

☉ → Mgr **Marcin Ociepa** był gościem I Agory Kędzieryńsko-Kozielskiej – panelu dyskusyjnego zorganizowanego pod hasłem „Kędzierzyn-Koźle 2030-obumarłe miasto?” (13 maja br.). W Agorze zorganizowanej przez Stowarzyszenie „KK-pochwal się miastem” i Miejski Ośrodek Kultury wzięli udział: dr hab. Robert Geisler (socjolog, UO), dr Edward Nycz (socjolog, UO), dr Bogdan Tomaszek (fizyk, b. Senator i b. Wojewoda Opolski), mgr Marcin Ociepa (koordynator projektu Opole 2050, politolog, PO). Dyskusję naukową na temat planowania strategicznego oraz rozwoju regionalnego, ze szczególnym uwzględnieniem rewitalizacji terenów poprzemysłowych poprzedziły wystąpienia każdego z zaproszonych gości.

☉ → W ramach zajęć z przedmiotu Analiza Sozjoekonomiczna prowadzonych przez dr Dianę Rokita-Poskart z Katedry Ekonomii Rozwoju i Polityki Ekonomicznej studenci I roku *zarządzania* studiów stacjonarnych II stopnia uczestniczyli w VI Dniach Otwartych Elektrowni Opole. Podczas wycieczki studenci wysłuchali wykładu na temat funkcjonowania elektrowni oraz zastosowania ekologicznych rozwiązań w procesie produkcji energii i zarządzaniu gospodarką odpadami generowanymi przez zakład. Oprócz zwiedzania bloku energetycznego nr 2 oraz nr 3, głównym punktem wycieczki było zwiedzanie nowego centrum sterowania blokiem energetycznym, a już wkrótce całą elektrownią - Centralnej Nastawni Elektrowni.

☉ → Mgr **Jolanta Hurek**, w dniach 1-2 czerwca br. wzięła udział w szkoleniu *Opis i wartościowanie stanowisk pracy* (szkolenie prowadzone przez firmę szkoleniową HIGH5 Training Group). Mgr Jolanta Hurek wygłosiła referat podczas Międzynarodowej Konferencji Naukowej *Kobieta w XXI wieku* (9 czerwca br., Poznań).

☉ → Dr hab. **Romulad Jończy**, prof. PO, kierownik Katedry Ekonomii Rozwoju i Polityki Ekonomicznej uczestniczył w konferencji: *Niemcy w Polsce. 20 lat po traktatach polsko-niemieckich. Stan i perspektywy*, która odbyła się w dniach 3-5 czerwca br. na Górze Św. Anny. Została ona zorganizowana przez Związek Niemieckich Stowarzyszeń oraz Dom Współpracy Polsko-Niemieckiej. Prof. R. Jończy wygłosił referat pt. *Niemcy w Polsce po 1989 - kim byli i kim są*.

☉ → Dnia 19 maja 2011 na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach odbyła się publiczna obrona dysertacji doktorskiej mgr inż. **Brygidy Klemens** pt. *Klastry jako czynnik zwiększający atrakcyjność inwestycyjną regionu* (Promotor: prof. dr hab. Krystian Heffner, Recenzenci: dr hab. Aldona Frączkiewicz-Wronka, prof. UE, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach i prof. dr hab. Ewa Bojar, Politechnika Lubelska). Serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

☉ Mirosława Szewczyk

Nasze laboratoria

Pracownia anihilacji pozytonów

Laboratoria Katedry Fizyki znajdują się w budynku Wydziału Inżynierii Produkcji i Logistyki przy ul. Ozimskiej 75. W roku 2009, w ramach realizacji prac statutowych dotyczących „Badań defektów struktury krystalicznej, ich wpływu na własności fizyczne oraz mechanizm i kinetykę przemian fazowych w fazie skondensowanej” zakupiono spektrometr „Ortec-a” do pomiaru widm czasów życia

pozytonów, stanowiący obecnie podstawowy przyrząd pracowni anihilacji pozytonów. Spektrometr „Ortec-owski” służy do badania głównie objętościowych stanów defektowych różnych klas materiałów takich jak: metale, ich stopy, polimery, a także materiały amorficzne. Aparatura szczegól-

nie dobrze nadaje się do śledzenia niewielkich zmian stanów defektowych w w/w klasach materiałów, a pomiary mają charakter nieinwazyjny.

W stosowanej metodzie pomiarowej wykorzystuje się antymaterię, a ściślej mówiąc – antymaterialne odpowiedniki elektronów, czyli pozytony. Ich źródłem jest izotop sodu (^{22}Na) otrzymany w wyniku odparowania roztworu soli na cienką folię kaptonu ($12\ \mu\text{m}$). Pozytony, w obecności materii

bardzo szybko anihilują. W wyniku anihilacji pozytonu z elektronem emitowane są najczęściej dwa kwanty promieniowania elektromagnetycznego (γ) o energiach 0.511 MeV. Podczas narodzin pozytonu emitowany jest natomiast kwant o energii 1.28 MeV. Detekcja kwantu jądrowego (1.28 MeV) oraz jednego z kwantów anihilacyjnych (0.511 MeV) umożliwia określenie czasu życia pozytonu. Czas ten zależy od gęstości elektronowej środowiska, w którym dochodzi do anihilacji, a gęstość elektronowa w obrębie defektów jest zwykle inna niż w obrębie obszarów niezdefektowanych. W ten sposób, w próbkach pozbawionych defektów notuje się zwykle inne czasy niż w próbkach zdefektowanych.

Ponieważ średnie czasy życia pozytonów w metalach są rzędu 0.1 ns, a rozdzielczość aparatury jest rzędu 0.3 ns, to ze względu na niepewności pomiarowe pojedynczy pomiar czasu życia pozytonu jest bezwartościowy. Z kolei, uwzględniając przypadkowy charakter zachowania poszczególnych pozytonów, wartościowe informacje otrzymuje się przy akwizycji co najmniej miliona aktów anihilacji. W efekcie wynik pomiaru stanowi widmo, którego dekompozycja na poszczególne składowe umożliwia określenie średnich czasów życia pozytonów dla poszczególnych składowych. Te czasy, jak również procentowy udział poszczególnych składowych

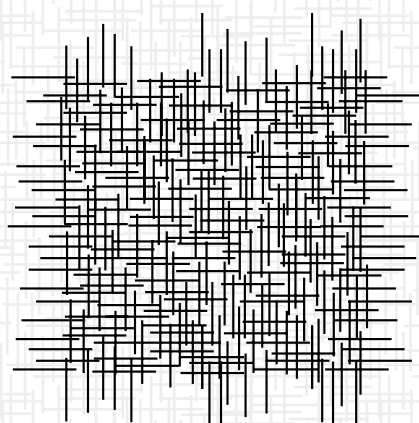
w widmie podlegają interpretacjom fizycznym.

W ramach zrealizowanych w ostatnim czasie prac przeprowadzono między innymi badania wpływu różnego rodzaju odkształceń na stany defektowe w niklu, określono rozmiary luk sferycznych dla spienionego polistyrenu (styropianu) o różnych gęstościach. Obecnie realizowane są badania wpływu czynników starzeniowych na własności optyczne i strukturalne w pleksiglasie.

Opiekunami pracowni anihilacji pozytonów są pracownicy Katedry Fizyki: dr **Adam Ingram** oraz dr **Marek Kostrzewa**.

A. Ingram i M. Kostrzewa

Sprawy studenckie

Najwyższy most w Polsce!

Studenci z KN „Roads and Bridges” działającego przy Wydziale Budownictwa poznają jego tajniki, nie zważając na silny wiatr i pochmurne niebo.

W piątek 8 kwietnia br. członkowie koła naukowego Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej „Road&Bridges”, wraz z opiekunem dr. inż. **Przemysławem Jakielem**, odwiedzili nowo powstający most na Rędzinie koło Wrocławia. czyli największą obecnie budowę mostową w Polsce. Przeprowadzono przez

Odrę będzie tworzyć ciąg północnej Autostradowej Obwodnicy Wrocławia (AOW) A8, stanowiąc ważny ciąg komunikacyjny na linii Warszawa - Praga.

Na budowie byliśmy w pewnym sensie uprzywilejowani, ponieważ oprowadzał nas mgr inż. **Janusz Buhl**, jeden z kierowników budowy, notabene - absolwent naszego wydziału, specjalności drogowo-mostowej. Zwiedzanie rozpoczęliśmy od wstępnego przeanalizowania dokumentacji projektowej w biurze budowy oraz prelekcji Pana Buhla nt. danych technicznych i zastosowanych technologii w realizowanej inwestycji.

Most, pod względem wysokości pylonu 122 m (który - z technicznego punktu widzenia - równie dobrze mógłby być o kilka metrów niższy), ustanawia nowy rekord w kraju, należący wcześniej do mostu Jana Pawła II w Gdańsku (120 m). Obiekt plasuje się

również na wysokiej lokacie w światowych rankingach, m.in. w kategorii największych betonowych przepraw podwieszonych do jednego pylonu. Projektantem przeprawy jest firma Mosty-Wrocław z Wrocławia, natomiast głównym wykonawcą - firmy Mostostal S.A. i Acciona Infraestructuras.

Budowa Autostradowej Obwodnicy Wrocławia podzielona została na trzy zadania, tj. I - od Łącznika Kobierzyce do węzła Lotnisko (14,5 km, koszt robót budowlanych to 800 mln zł), II - budowa mostu przez Odrę z estakadami dojazdowymi (1,8 km, 577 mln zł) i III - od węzła Lotnisko do łącznika Długołęka (20 km, 2,06 mld zł).

Łączna długość czteroprzęsłowej części podwieszanej mostu wynosi 612 m, natomiast całkowita długość obiektu wraz z estakadami to 1742 m. Odpowiedź na pytanie odnośnie ilości dokumentacji całej konstrukcji

wprawiła grupę w zdumienie, gdyż okazało się, że pełna dokumentacja obiektu nie mieści się w 1 szafie, lecz w jednym baraku! Ciekawostką jest, iż realizatorzy pomysłu chcą wykonać kopię dokumentacji i zamknąć ją w pylonie po to, aby pozostawić informację dla potomnych. Trudno było nam ocenić, czy nie był to przypadkiem żart...

Po zapoznaniu się od strony teoretycznej i udzieleniu odpowiedzi na docieklive pytania studentów, grupa udała się z przewodnikiem na lewobrzeżną estakadę. Kolejnym etapem było przejście po estakadzie w kierunku głównego mostu. Podczas tej niecodziennej przechadzki prowadzący obszernie opowiadał o trudnościach organizacyjnych, jakie stawiane są inżynierom przy realizacji projektu oraz procesach tworzenia poszczególnych elementów powstającej przeprawy, począwszy od powstawania pierwszych fundamentów, aż po obecny stan zrealizowanego planu budowy.

Konstrukcja pomostu składa się z dwóch odrębnych trapezowych dźwigarów skrzynkowych, które przed podwieszeniem zostaną sprężone kablami w celu usztywnienia przęseł. Woda deszczowa z jezdni będzie odprowadzana kolektorami wewnątrz przęsła do małej oczyszczalni. Cały pomost będzie się opierał na podporach tymczasowych, aż do czasu jego sprężenia i podwieszenia. Jednym z ciekawych pomysłów było utworzenie podpór tymczasowych z obróconego kratowego mostu tymczasowego, który jest wielokrotnie wykorzystywany w inwestycjach firmy. Konstrukcja pylonu składa się z dwóch słupów połączonych u góry i dołu dwoma ryglami. Po wykonaniu pylonu przystąpiono do montażu 160 want. Każde zakotwienie cięgien musi być zamontowane w sposób perfekcyjny, pod różnymi kątami, ponieważ będzie przenosić duże siły z pomostu na pylon. Wszystkie sploty want zostaną obudowane specjalną poliuretanową osłoną, zabezpieczającą je przed drganiami wzbudzonymi przez deszcz. Przy budowie pylonu

Do pylonu w kształcie litery H usytuowanego na wyspie, podwieszane będą dwie niezależne, trójpasmowe jezdnie

korzystano z dwóch 145-metrowych żurawi oraz z potężnego dźwigu Herkules, o udźwigu 500 t (!). Do budowy pylonu wykorzystano ponad 12 tys. m³ betonu oraz 4,3 tys. ton stali, natomiast cała przeprawa pochłonęła ponad 110 tys. m³ betonu i 180 tys. ton stali.

Na obiekcie zaprojektowano elektroniczny monitoring (tj. specjalistyczne czujniki i kamery), zapewniający bezpieczną eksploatację mostu. Most zostanie oddany do użytku jeszcze w czerwcu bieżącego roku.

Dowiedzieliśmy się również, że podczas realizacji tego typu budowni nie zawsze panują sprzyjające warunki, co potwierdził m.in. bilans strat zeszłorocznej powodzi. Żywił załał znaczną część placu budowy i utworzył wyrwy tuż przed mostem tymczasowym, odcinając drogę dojazdu dla ciężkiego sprzętu. Cała dokumentacja budowy oraz sprzęt z placu budowy musiały być ewakuowane, natomiast

pomieszczenia socjalne pozostawiono bez okien i drzwi, aby woda - nie napotykając na opory - nie porwała ich z placu budowy. Kontynuacja prac przy budowie pylonu była możliwa dopiero po wysondowaniu dna rzeki przez pletwonurków oraz po zasypaniu i zabezpieczeniu powstałej wyrwy.

Już na zakończenie naszej wycieczki technicznej, uwieczniliśmy siebie na fotografii przed makietą mostu rędzińskiego. Drogę powrotną odbyliśmy szlakiem niedostępnym dla innych wycieczek, tj. we wnętrzu dźwigara (ponad 400 m), gdzie każdy mógł zobaczyć konstrukcję jeszcze przed jej docelowym sprężeniem.

Po 4-godzinym zwiedzaniu w trudnych warunkach atmosferycznych, każdy z nas przyznał, pomimo zmęczenia, że było to bardzo cenne doświadczenie, które nie sposób zdobyć w murach uczelni.

Podsumowując posłużę się cytatem, który kieruję głównie do wszystkich studentów, przyszłych inżynierów i magistrów naszej uczelni:

Z teorią, bez dobrego doświadczenia, nie stworzymy innowacyjnych i skutecznych rozwiązań.

Przygotował Dariusz Lipiński

- student II roku studiów stacjonarnych WB PO

Ekipa R&B przed makietą mostu rędzińskiego

„Wykombinuj Most”

Reprezentacja Politechniki Opolskiej na konkursie budowlanym

Już poraz trzeci Politechnika Gdańska gościła przedstawicieli kół naukowych z całej Polski, organizując w dniach 24-25.04.2011 r. konkurs budowlany, pt.: „Wykombinuj most”. Nie zabrakło na nim również przedstawicieli Politechniki Opolskiej, tj. studentów zrzeszonych w kole naukowym Roads & Bridges, działającym przy Katedrze Dróg i Mostów. W tegorocznej edycji udział wzięło 36 drużyn z 12 krajowych wyższych uczelni technicznych i 1 z zespołu szkół technicznych.

Drużyny miały proste zadanie - zbudować most, mając do dyspozycji określoną ilość papieru i klej. Trzyosobowym ekipom dano 6 godzin czasu na zbudowanie modelu przęsła mostu według własnego projektu, który następnie był oceniany komisyjnie, zgodnie z ustalonymi kryteriami. Brano pod uwagę nośność wykonanej konstrukcji (zmierzoną na maszynie wytrzymałościowej) oraz jej masę. Zwycięzcą zostaje drużyna, której uda się uzyskać najkorzystniejszy stosunek wytrzymałości do masy.

Podczas pierwszego dnia konkursu uczestnicy przygotowywali modele, a następnie pozostawiali je na noc w celu lepszego związania kleju. Następnego dnia odbywało się próbne obciążenie modeli pojazdem o masie 2 kg i umieszczanie na stanowisku maszyny wytrzymałościowej. Drużyna PO „Mostostratos” osiągnęła masę przęsła mostu

Drużyna politechniki „Mostostratos” w składzie Paweł Alenowicz, Marek Seifert i Michał Marcinowski

1296 g oraz nośność 633 N, co w ostateczności - z liczbą 0,488 punktów - uplasowało nasz zespół na 24 miejscu. Niestety, uczestnictwo poraz pierwszy naszej uczelni w tego typu „zabawie”, nieznamość realiów konkursu, brak doświadczenia oraz mała liczba analizowanych rodzajów konstrukcji ze względu na obowiązki szkolne nie pozwoliły na osiągnięcie wyższego miejsca.

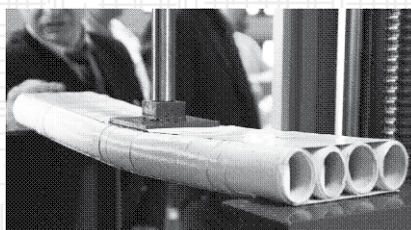
Po zaciętej, stojącej na bardzo wysokim poziomie rywalizacji, tegoroczną edycję Konkursu „WyKOMBInuj mOst 2011” wygrała drużyna „Moment Krętu” z Politechniki Warszawskiej, która uzyskała 2,5 punktów.

Szczegółowe wyniki konkursu wraz z dokumentacją fotograficzną można znaleźć na stronie Konkursu: <http://www.wykombinujmost2011.pl/>.

Tegoroczna edycja konkursu - pierwsza dla Politechniki Opolskiej - była dla nas wspaniałą lekcją inżynierską, pokazującą w jak interesujący sposób można wykorzystać dotychczas zdobytą wiedzę. Uczestnictwo w tej imprezie pozwoliło na zacieśnienie stosunków z innymi studentami-mostowcami z całej Polski, oraz dała możliwość promocji naszej uczelni na forum ogólnokrajowym.

Już dzisiaj zaczynają się przygotowania koła naukowego „Roads&Bridges” do przyszłorocznej edycji konkursu, aby tym razem - świadomi problemów, jakie spotykamy przy budowie tego typu konstrukcji - stanąć na podium.

Przygotował: Paweł Alenowicz,
(student III roku *budownictwa*)

Przęsło naszego mostu na maszynie wytrzymałościowej Zwick

W dniach 13-15.04 br. pięciu przedstawicieli koła naukowego Roads & Bridges Wydziału Budownictwa Politechniki Opolskiej wzięło udział w VII Krajowej Konferencji Mostowej pt.: „Estetyka Mostów” w Jachrance k. Warszawy, zorganizowanej przez Instytut Dróg i Mostów Politechniki Warszawskiej oraz Warszawski Oddział Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej.

Głównym celem naszego wyjazdu było zapoznanie się z tematyką projektowania i renowacji mostów. Na konferencji poruszano tematy związane z szeroko rozumianą estetyką obiektów mostowych, a także z ich wpływem na kształtowanie krajobrazu.

Podczas tegorocznego spotkania uznani w świecie mostownictwa prelegenci zaprezentowali interesujące referaty, które były dobrym punktem wyjścia do gorących dyskusji. Jedną z sesji dotyczyła mostów zabytkowych, m.in. ich przebudowy oraz odtwarzania historycznego wyglądu zabytkowych wiaduktów kolejowych.

„Estetyka Mostów”

Studenci KN Roads & Bridges na VII Krajowej Konferencji Mostowej

Kolejne referaty przedstawiały tematykę przepraw mostowych w przestrzeni miejskiej. Zaprezentowano m.in. krakowską kładkę pieszo-rowerową Kazimierz-Ludwinów przez Wisłę oraz omówiono nietypowe formy i konstrukcje kładek dla pieszych w centrum miasta.

Odrębna sesja została poświęcona projektowaniu przepraw, np. mostów portowych, czy obiektów drewnianych, kształtowaniu współczesnych mostów podwieszonych, z uwzględnieniem zjawisk aerodynamicznych, a także podpór mostowych. Tematyka spotkania dotyczyła także remontów i wzmocnień obiektów, aspektów estetycznego wzmocnienia drewnianych konstrukcji mostowych, estetyki mostów skorodowanych, jak również wpływu rozmaitych uszkodzeń na estetykę mostów.

W ostatni dzień konferencji przedstawiciele Koła Naukowego Mostowców z Politechniki Warszawskiej zorganizowali wycieczkę na budowę Stadionu Narodowego w Warszawie. Mieliśmy możliwość przejść po terenie budowy i porozmawiać z jednym z jej kierowników. Było to kolejne ważne doświadczenie, które z pewnością zaowocuje w przyszłości.

Przygotowała Monika Mainka,
studentka III roku *budownictwa*

D. Lipiński, W. Czyżowicz, P. Alenowicz, M. Mainka i A. Kaleta

Tryumf naszych studentów w Gdańsku

III Trójmiejski Turniej Robotów Robo3DVision w Gdańsku okazał się dla opolskich studentów wielką szansą na zabłyśnięcie w polskiej robotyce amatorskiej. Inżynierowie Politechniki Opolskiej wywalczyli zaszczytne trzecie miejsce w kategorii MINISUMO!

Trójmiejski Turniej Robotów odbył się 28 maja 2011 r. w Gdańsku w ramach Bałtyckiego Festiwalu Nauki na Wydziale Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki (ETI) Politechniki Gdańskiej. Tegoroczny turniej był kontynuacją organizowanej od 4 lat przez studentów SKN SKALP imprezy „Dzień Robota”. Głównym sponsorem zawodów jest firma Robo3DVision, która zajmuje się produkcją systemów spawalniczych dla robotów przemysłowych, przy współpracy z firmą Farnell element14. W ramach Turnieju rozegrane zostały cztery konkursy MiniSumo, LineFollower, LEGO Minisumo i LEGO LineFollower.

Kategoria MiniSumo to zawody jednych z najmniejszych robotów, wzorowane na japońskich walkach sumo. Na ringu o średnicy 77,5 cm walczą ze sobą dwa roboty o maksymalnych rozmiarach 10 cm x 10 cm i masie poniżej pół kilograma. Walkę wygrywa robot, który wypchnie przeciwnika z ringu. W tej kategorii

udział wzięło 18 robotów, a ich konstruktorzy pochodzili z całej Polski. Konkurs obejmował dwa etapy. W trakcie eliminacji roboty MiniSumo zostały losowo podzielone na dwie grupy. Do finału kwalifikowały się po dwa roboty z każdej grupy. Walki w ramach grup odbywały się na zasadzie pojedynków „każdy z każdym”. Ta sama zasada obowiązywała w czasie finału, w którym spotkały się cztery najlepsze roboty.

Studenci Politechniki Opolskiej z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, studiujący obecnie na pierwszym roku studiów magisterskich kierunku *automatyka i robotyka* w Instytucie Układów Elektromechanicznych i Elektroniki Przemysłowej, wspólnie ze studentką czwartego roku *europaistyki* na Wydziale Zarządzania wystartowali właśnie w tej kategorii. Nasi inżynierowie tworzący jak się okazało silną grupę w składzie – **Adrian Dobosz**, Grzegorz Kolbuch i Łukasz Księżarek zgłosili do udziału w turnieju 3 roboty własnej konstrukcji o sympatycznych nazwach („CzubuŚ”, „Zergling” i „Dread Knight”).

W sprawach organizacyjno-technicznych ekipę dzielnie wspierała **Karolina Grzaślewicz**. Zwycięskim w naszej ekipie okazał się robot o wymownej nazwie „CzubuŚ”, który sprawnie pokonując rywali w eliminacjach, w samym finale wywalczył sobie zasłużone trzecie miejsce. Sukces jest tym większy, że był to dopiero drugi tego typu turniej, w którym uczestniczyła opolska reprezentacja. Studenci poza medalami i dyplomami otrzymali nagrody o wartości ponad 500 złotych ufundowane przez sponsorów.

czerwiec

Zdobywcy pierwszego miejsca w zawodach MiniSumo **Bartosz Sidorowicz** oraz **Radosław Waldon** z Politechniki Szczecińskiej z robotem „Slayer”, którzy niejednokrotnie stawali na podium w takich turniejach, podczas składania gratulacji naszym reprezentantom nie kryli uznania dla ich poczynań, a tym samym zaznaczyli, że przy tak dużych postępach i ogromnej motywacji wróżą im dalsze sukcesy. Zachęceniu sukcesem nasi konstruktorzy planują już udział w kolejnych turniejach.

Udział w zawodach to nie tylko dobra zabawa, lecz również ciężka praca. To dziesiątki godzin spędzone przy budowie i oprogramowaniu robotów, a czasem znaczne jak na zawsze niedofinansowaną kieszeń studentów obciążenie finansowe. Koszt opracowania i wykonania pojedynczego robota to kwota przekraczająca 1000 złotych. Mimo to nasi inżynierowie twierdzą, że są

to trafnie zainwestowane pieniądze, które w przyszłości zwrócą się z nawiązką, a w tej chwili dają możliwość dobrej zabawy i spotkań ze studentami innych uczelni. Można liczyć również na wsparcie Politechniki Opolskiej, która zawsze docenia swoich ambitnych studentów, nie tylko wspierając sprzętem badawczo-konstrukcyjnym, ale także wiedzą i doświadczeniem wykwalifikowanej kadry naukowej. I tu ogromne podziękowania dla dr inż. **Ryszarda Beniaka** oraz dr inż. **Krzysztofa Tomczewskiego**.

Karolina Grząślewicz, karolinagrzaslewicz@interia.eu
kontakt:

Adrian Dobosz 791437722, Grzegorz Kolbuch 603820034

Łukasz Księżarek 725038428

Linki:

<http://www.youtube.com/watch?v=6CECs3t47aY>

<http://www.skalp.pg.gda.pl/ttr/>

Pamiątkowe zdjęcie uczestników turnieju. Obwódką zaznaczona reprezentacja Politechniki Opolskiej: od lewej Łukasz Księżarek, Adrian Dobosz, Karolina Grząślewicz i z dyplomem w ręku Grzegorz Kolbuch. Zdjęcie wykonał T. Bednarczyk.

Europejski Kongres Studentów IEEE w Linz

Głównym powodem popularności tych kongresów jest niebywała integracja środowiska młodych inżynierów elektryków, elektroników i informatyków, zarówno w sferze technicznej jak i społecznej.

Kongresy studenckie Międzynarodowego Instytutu Inżynierów Elektryków i Elektroników – IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers) stanowią ważny punkt w harmonogramie działalności oddziałów studenckich IEEE (IEEE Student Branch) dlatego gromadzą niejednokrotnie rzesze studentów z całej Europy. Głównym powodem popularności tych kongresów jest niebywała integracja środowiska młodych inżynierów elektryków, elektroników i informatyków, zarów-

no w sferze technicznej jak i społecznej. Oprócz tego, istnieje możliwość doskonalenia umiejętności językowych a tym samym poznawania kultury i zwyczajów innych krajów. Ponadto, mocno zachęcają do dalszego aktywnego działania w szeregach IEEE i promowania tej organizacji wśród studentów rodzimych uczelni.

Tegoroczny kongres (13-15 maja) po raz pierwszy w historii Regionu 8 IEEE, stał się kongresem studentów Europy centralnej - jako - 1st IEEE Central European Student Branch Congress - CEuSBC 2011". Tym samym zapoczątkowany został dwuletni cykl zjazdów, który będzie uzupełniać najważniejszy i największy kongres studencki znany pod nazwą „IEEE Region

8 Student Branch and GOLD Congress” gromadzący ok 300 uczestników z krajów Europy, Azji i Bliskiego Wschodu (WU – nr 4/2010).

Organizatorami tegorocznego CEuSBC zostali studenci i doktoranci zrzeszeni w oddziale studenckim IEEE przy Johannes Kepler Universität (JKU) w Linz, Austria i zgromadził uczestników z Austrii, Chorwacji, Czech, Niemiec, Polski, Słowenii i Portugalii. W pol-

skiej grupie nie mogło zabraknąć reprezentantów Politechniki Opolskiej, którymi byli inż. Piotr Graca, student II roku elektrotechniki studiów II stopnia i przewodniczący IEEE Opole Student Branch oraz dr inż. Jan Zimon, opiekun opolskiego oddziału studenckiego IEEE.

Na uroczystym otwarciu kongresu gości przywitał dziekan Wydziału Technicznego JKU Prof. Dr Erich Peter Klement oraz przewodniczący IEEE Student Branch JKU Linz Dipl.-Ing Christian Schmid, a po ciepłym przyjęciu wykład inauguracyjny pt. „Towards Musically Intelligent (and Useful) Computers” wygłosił Prof. Gerhard Widmer, laureat prestiżowej austriackiej nagrody „Wittgenstein-Preis 2009”. Następnie uczestnicy zwiedzili laboratorium hydrauliki, robotyki i mikroelektroniki w nowo wybudowanym JKU Science Park, gdzie mieli możliwość zapoznania się z prowadzonymi tam badaniami oraz nowoczesnym sprzętem pomiarowym. Wieczór studenci zaproszeni zostali do restauracji „Gasthaus Weinstadl” na tradycyjną austriacką kolację, która upłynęła na wspólnej integracji i nawiązywaniu nowych znajomości.

Kolejny dzień pobytu w Linz rozpoczął się interaktywnym wykładem Evy Lang (IEEE R8 Activities Committee – Past Chair) pt. „All about IEEE, mars and milky way”. Wspólnie z Jorge Soares (IEEE R8 Activities Committee - Student Representative) przybliżyli ideę IEEE oraz zobrazowali możliwości jakie daje członkostwo w tej organizacji. Następnie rozpoczął się blok warsztatów, który dotyczył m.in. polityki ekologicznej oraz prawa patentowego w Europie. Po zakończeniu obrad, uczestnicy zostali zaproszeni do Centrum ARS ELECTRONICA. Podczas zwiedzania tej interesującej galerii można było zapoznać się z nowinkami technicznymi i trendami w różnych dziedzinach nauki. Większość ekspozycji była interaktywna co tylko zwiększało zainteresowanie. Jednym z głównych atrakcji jest olbrzymia projekcja Układu Słonecznego w technologii 3D, gdzie układ planet przedstawiony jest w czasie rzeczywistym. Drugi dzień pobytu zakończył wieczór integracyjnym, podczas którego studenci mogli zaprezentować osiągnięcia i plany swojego oddziału studenckiego IEEE, swój kraj i uczelnię. Oczywiście, z tej możliwości skorzystali

także Piotr Graca i Jan Zimon. Dodatkowo podczas wystąpienia wystosowano oficjalne zaproszenie dla wszystkich uczestników zjazdu na konferencję III SCE (3rd International Students Conference of Electrodynamics and Mechatronics), która to odbędzie się w Politechnice Opolskiej, w dniach 6-8 października 2011 roku.

W niedzielę, w ostatnim dniu zjazdu, studenci wzięli udział w dwugodzinnych warsztatach, które dotyczyły zarządzania małych i średnich projektów oraz taktyki grupowego rozwijania oprogramowania. Był to zarazem ostatni punkt pobytu w Linz. Podczas obrad podsumowujących kongres zgłoszono Politechnikę Opolską jako miejsce obrad kolejnej edycji CEuSBC w 2013 roku.

Podsumowując wyjazd, należy podkreślić, że okazał się owocny dla IEEE Opole Student Branch. Pozwolił na nawiązanie nowych międzynarodowych kontaktów oraz zainicjował kolejne działania w opolskim oddziale IEEE. Dodatkowo, odegrał znaczącą rolę w promowaniu Politechniki Opolskiej wśród zagranicznych studentów.

Należy podkreślić, że wyjazd ten był możliwy dzięki wsparciu finansowemu Polskiej Sekcji IEEE, za co reprezentanci Politechniki Opolskiej składają serdeczne podziękowania.

 Piotr Graca, Jan Zimon

Fot 1. Grupa uczestników „1st IEEE Central European Student Branch Congress”.

Była to dla nich wielka przyjemność, gdyż mieli okazję porozmawiania z właścicielem firmy, mogącej pochwalić się największą w Polsce sprzedażą maszyn do cięcia wodą (tak zwane waterjety) i zobaczyć to, co kryje się w środku tych maszyn. Poznali tajemnice dzięki którym firma odnosi sukcesy na rynku maszyn sterowanych komputerowo i dynamicznie się rozwija. Po pierwsze, to pasja konstruowania maszyn i ciągłe ich doskonalenie, bo kto stoi w miejscu ten wspiera jedynie swoją konkurencję. Po drugie, łączenie wiedzy z praktyką i tu zostali zaskoczeni krótkim egzaminem z matematyki, fizyki i mechaniki, którego się nie spodziewali. Nie było tak łatwo odpowiedzieć na pytania o całki i pochodne, wektory i funkcje przestrzenne. Oto jedno z prostszych pytań: co to jest pochodna z przyspieszenia? Jeśli już wiesz, to spróbuj wyobrazić sobie

Wizyta w firmie Kimla

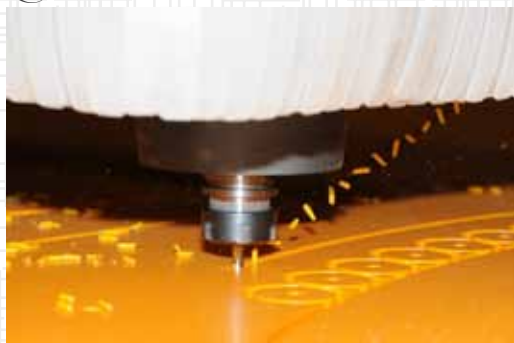
Piastonia to czas rozrywki i przyjemności. Grupa studentów z koła naukowego GIWP (Grupa Innowacyjnego Wsparcia Przedsiębiorstw) wykorzystwała ten czas na wizytę w dynamicznie rozwijającej się firmie KIMLA z Częstochowy.

praktyczne zastosowanie śledzenia zmienności pochodnej z przyspieszenia, które daje możliwość zaplanowania ruchów

maszynie, tak aby obróbka wykonywana była bez utraty dokładności i jakości powierzchni obrabianej przy ruchach narzędziem po skomplikowanych trajektoriach.

GIWP – Grupa Innowacyjnego Wsparcia Przedsiębiorstw, jest kołem naukowym działającym na Wydziale Mechanicznym pod opieką **Grzegorz Nowosielskiego**.

 G. Nowosielski

Trajektorie wirów przy obróbce tworzywa

Z prawej właściciel firmy KIMLA

Poznajemy Europę

Studenci III roku Europeistyki Politechniki Opolskiej, w ramach zajęć prowadzonych przez prof. Marię Kalczyńską, wykonali wspólny projekt, którego celem była prezentacja polskiego dziedzictwa kulturowego w wybranych państwach europejskich.

Przygotowano łącznie dwanaście tematów m.in. o Polakach w Niemczech, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii, Belgii, Danii, Francji, Holandii, Szwajcarii, Włoszech, Norwegii i Austrii.

Gromadząc materiały zwracano szczególną uwagę na wkład jaki miała najnowsza polska emigracja ludzi nauki, sztuki i kultury w dzieje prezentowanych państw. Spośród ważniejszych przedstawicieli prezentowanych na zajęciach omawiano m.in. biografie Leopolda Ungera (Belgia), Gustawa Kerszmana (Dania), Romana Polańskiego (Francja), Sławomira J. Magala (Holandia), Ewę Marię Slaską (Niemcy), Nine Witoszek (Norwegia). Poza tym dokonano rejestracji licznych organizacji i stowarzyszeń polonijnych działających w wielu krajach europejskich. Poznano m.in. Związek Polaków w Niemczech, Polską Macierz Szkolną z Wielkiej Brytanii i inne. Warto podkreślić, że głównym zadaniem tych instytucji jest nie tylko propagowanie polskiego języka, kultury, tradycji, ale przede wszystkim udział w bieżącej popularyzacji życia Polonii. Dużą rolę w tym procesie odgrywają polonijne media oraz Polska Misja Katolicka. W każdym z omawianych krajów można było doszukać się wielu aktywnych, lokalnych

grup aktywizacyjnych, np. w Finlandii jest to Zjednoczenie Polskie w Helsinkach, w Szwajcarii - Stowarzyszenie Polaków „Polonia”, są także liczne zespoły folklorystyczne, muzyczne, sportowe i inne.

Studenci urozmaicali swoje prezentacje fragmentami muzycznymi, filmowymi, licznymi fotografiami, jak również cytatami. Wielu z nich opowiadało o swoich spotkaniach z Europą, dzieląc się osobistymi wrażeniami m.in. z pobytów na stypendiach erasmusowskich czy wycieczkach turystycznych.

Ważnym aspektem tematyki były także historyczne konotacje dotyczące omawianej tematyki. Zwracano uwagę na przyczyny powstanie grup emigracyjnych w każdym z krajów oraz mówiono dużo o polonikach trwałych, do których zalicza się m.in. polskie nagrobki na licznych nekropoliach w Paryżu, Londynie, Rzymie; pomniki, tablice i inne symbole polonijne – potwierdzające wieloletnią obecność diaspory polskiej na obczyźnie. Szczególnie dużo takich miejsc jest w Wielkiej Brytanii, gdzie na cmentarzach spoczywa ponad 43 tys. Polaków.

Na jednym z zajęć goszczono Finkę- Tiiję Rintapää, która przebywa w Opolu w ramach programu Erasmus, studiuje na Politechnice Opolskiej budownictwo. Chętnie odpowiadała o swoim miejscu urodzenia, oraz przedstawiła kilka ciekawostek z życia codziennego Finlandii.

Poznaliśmy także ważniejsze zabytki europejskich stolic, zwracając uwagę na tamtejsze miejsca związane z obecnością Polaków. Większość z państw posiada także swoje „rarytasy” tzw. wizytówki. Szwajcaria słynie z zegarków, Belgia z wysmienitej czekolady, Włochy z smakowitej kuchni, Francja z mody, serów i pełnego wachlarza winnych smaków, a Niemcy z piwa.

Cykl spotkań zakończyła wspólna debata, a tak-

że wyróżnienia najlepszej trójki prezentowanych tematów: I miejsce- Niemcy (w składzie: Celina Fokt, Justyna Dernbach, Kasia Daniel, Natalia Romanowska, Karolina Niewiem, Jarek Niziński, Marcin Mazur, Karolina Berdychowska, Patrycja Paris, Magda Moj), II miejsce - Francja (Ania Warzecha, Grzesiek Smolarski, Krystian Woszek, Mateusz Stachowski, Magda Gebel, Mateusz Wojs, Mateusz Szczepaniak, Michał Wieczorek, Diana Witkowska) i Austria (Kasia Bartczyszyn, Magda Figurniak, Kaja Kierat, Filip Kordek, Ola Augustowska, Ania Bogacka, Zuza Szmidt, Agnieszka Kaczor, Krysia Kociołek) oraz III miejsce - Szwajcaria (Natalia Taratuta, Dagmara Wiesner, Sabina Szczygiół, Magda Mytnik, Aga Wrzezińska, Kamila Sowiecka, Sabina Jańczyk, Iza Samek). Opinie studentów pokazały, że realizacja projektu osiągnęła się wartościowa. Studenci pogłębili swoją wiedzę, mogli pracować w grupach, podejmowali rywalizację, a gromadzenie i opracowanie materiałów zachęciły - do planowania wakacyjnych podróży po Europie. Projekt umożliwił studentom rozwój zainteresowań problematyką europejską jak również pokazał jak można uczyć się historii i kultury Europy poprzez dzieje Polonii i emigracji. To przedsięwzięcie nie byłoby na pewno możliwe bez koordynacji i wielu cennych rad naszej pomysłowej Pani

Profesor. Reasumując - wszystkie z prezentacji zasługują na wyróżnienie, ponieważ każda z nich była na swój sposób interesująca i przygotowana w wyjątkowy sposób, a zaangażowanie poszczególnych grup widoczne było na każdym kroku. Za co także wszyscy zostali nagrodzeni.

 Magdalena Moj, studentka III roku europeistyki.

Brązowy medal w skokach w kategorii „profi” (wysokość przeszkód do 125 cm) zdobyła (27-29.06) na Akademickich Mistrzostwach Polski w Jeździectwie, studentka informatyki Politechniki Opolskiej Agnieszka Besz na klaczy Bagatela.

Brąz dla politechniki na Akademickich Mistrzostwach Polski w Jeździectwie

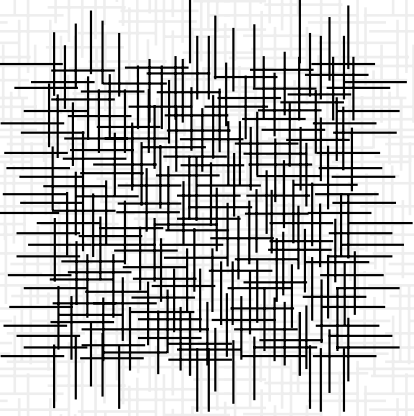
Miejsce siódme zajęła studentka Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii **Magda Kamińska** na koniu Chamberlain R.

W kategorii uczelni technicznych reprezentantki Politechniki Opolskiej zajęły odpowiednio pierwsze i trzecie miejsce. Sukces jest tym większy, że we wrocławskich zawodach wystartowała rekordowa liczba 217 koni i zawodników z 37 uczelni z całej Polski.

Zdobywczyń trzeciego miejsca nie kryje zadowolenia, jednak przyznaje że łączenie absorbującej pasji i studiów wymaga wiele samozaparcia.

– Informatyka i konie to dwie bardzo odległe dziedziny ale dają się połączyć – przekonuje Agnieszka Besz i dodaje że liczy iż dzięki studiom na Politechnice zdobędzie dobrze płatną pracę a ta pozwoli jej na realizację nie taniej pasji jaką są konie.

 TC

Promocja

Kolej na orkiestrę

Choć znakiem i głównym miejscem wydarzenia jest szynobus - wyrosło nam ono na kultową imprezę w tempie ekspresu Warszawa - Berlin.

Ale też nie ma się co dziwić. W czasach, kiedy kultura, kolej i solidna edukacja tracą na znaczeniu projekt promujący wszystkie te trzy wartości jednocześnie - musi budzić adekwatnie potrójny entuzjazm.

Formuła wycieczki kolejowej urozmaiconej krótkimi koncertami podczas postojów sprawdziła się już w zeszłym roku, kiedy Orkiestra Politechniki Opolskiej i orkiestry partnerskie pod batutą pomysłodawcy akcji - **Przemysława Ślusarczyka** odwiedziła m. in. Nysę, Brzeg i niezapomniane Bukowo (pięknie odnowiona własnym sumptem stacja oczywiście też nas urzekła, ale ten kołoz z apflem!). A jeśli coś „chwyciło” trzeba to bezwzględnie powtórzyć.

W tym roku zaplanowano dwie trasy: 14 maja (Opole Główne - Górażdze - Gogolin - Zdzeszowice - Kędzierzyn-Koźle - Opole Główne) oraz 4 czerwca (Opole Główne - Krasiejów - Fosowskie - Kolonowskie - Zawadzkie - Kolonowskie - Fosowskie - Krasiejów - Ozimek - Chrzastowice - Opole Główne)

Na decyzję Urzędu Marszałkowskiego i Zakładów Przewozów Regionalnych współfinansujących przedsięwzięcie, a także rektora Politechniki Opolskiej **Jerzego Skubisa**, który objął imprezę honorowym patronatem nie trzeba było długo czekać.

Już wkrótce ogłoszono drugą edycję akcji i ...rozpoczęła się prawdziwa walka o bilety, być może jeszcze bardziej zagorzala niż ta o wejściówki na Euro 2012, bo przecież miejsc w szynobusie tylko 140!

Nadszedł w końcu wyczekiwany długo moment i nowiućki szynobus oflagowano banerem z logami organizatorów, opatrzone odpowiednim napisem na wyświetlaczu - a co najważniejsze - na jego boku umieszczono specjalną tabliczkę

z adnotacją „pociąg objęty całkowitą rezerwacją miejsc”, czego jeszcze żaden szynobus, zawijający do małych stacyjek nie widział!

Tak wyjątkowo potraktowani pasażerowie mogli więc komfortowo zająć miejsca siedzące, podziwiać z okien zieloną opolszczyznę, lub też obejrzeć wyświetlaną na monitorach prezentację fotografii z poprzedniej akcji. Na postojach natomiast wysiadać i słuchać krótkich koncertów, choć trzeba zaznaczyć, że było również na co popatrzeć: orkiestranci i lśniące w słońcu instrumenty, w których odbijała się dworcowa scenografia, z zegarami, pociągami i dachami peronów tworzyli bardzo malowniczą grupę. Wśród przypadkowych

pasażerów, którzy najwyczajniej w świecie czekali na połączenie nie było ani jednej osoby, która oparłaby się pokusie zrobienia muzykom zdjęcia komórką.

W przepięknie położonym Zawadzkiem (nawet logo miasta tworzy wstęga rzeki i las) oko w oko z orkiestrą, ale też owym przebojem nowoczesności - dwuczłonowym szynobusem SA137 stanął także tradycyjny aparat typu *camera obscura*, który na całą elektronikę pokładową maszyny odpowiedział prostym otworkiem. Towarzyszący II trasie KNO fotograf **Sławoj Dubiel** wykonał nim pamiątkowe zdjęcie, na którym znalazła się cała muzykująca załoga pociągu (Orkiestra Politechniki Opolskiej, Orkiestra Zespołu Szkół Elektrycznych w Opolu, Jemielnicka Orkiestra Dęta i EL12 Opole Politechnic Band), burmistrz Zawadzkiego pan **Mieczysław Orgacki** w czapce konduktora, szefowa organizującego przedsięwzięcie Działu Promocji i Kultury **Krystyna Duda** z lizakiem konduktora, konduktor, który co prawda porozdawał zawodowe atrybuty, ale zachował zawodowy uśmiech, dwa tuziny pasażerów w każdym wieku oraz prawdziwa ozdoba i nie lada niespodzianka witająca szynobus - Żędowiczanki, czyli ubrane na ludowo młode pieśniarki z pobliskiej, malowniczej miejscowości, które rozbudziły w męskiej części orkiestry gotowość do odstąpienia swojej części partytury na rzecz ciasta z rabarbarem.

Obiecujemy, że jak tylko zdjęcie wykonane pudełkiem z dziurką wychynie z ciemni na światło dzienne - opublikujemy je w WU!

Nie trzeba chyba wspominać, że podróż na obu trasach upływała w bardzo miłej atmosferze, akcja połączyła bowiem pasje wielu, różnych ludzi.

Muzycy podgrywali nie tylko na postojach, ale i w czasie jazdy, działacze Obywatelskiego Komitetu Obrony Kolei na Opolszczyźnie dyskutowali o pociągach (wiozący wszystkich szynobus nazywali czule *Lalą Malowaną z Newagu!*), a dzieci, jak to dzieci - kierowały szynobusem.

Na koniec, na ostaniej koncertowej stacji w Chrzastowicach, zabrzmiała aranżacja *The final countdown Europe*, czyli końcowe odliczanie. Oczywiście do następnej edycji ekspresu dętego!

W dniach od 6 do 8 maja 2011r. w Chicago (USA) odbyły się I Polskie Targi Uniwersyteckie w Stanach Zjednoczonych – Polish University Fairs 2011, organizowane przez organizację International Center for Education Abroad USA oraz fundację „Perspektywy”. W targach wzięli udział przedstawiciele 15 polskich wyższych uczelni. Swoją ofertę edukacyjną prezentowała podczas targów Politechnika Opolska, reprezentowana przez **Piotra Kokorcza**, z-cę kierownika Działu Współpracy Międzynarodowej.

- Z ofertą naszej Uczelni, możliwościami studiowania w zarówno języku polskim, jak i w języku angielskim, miała okazję zapoznać się młodzież polonijna i amerykańska - mówi Piotr Kokorcza

- Głównym aspektem przemawiającym za studiowaniem w Polsce, są przede wszystkim kilkukrotnie niższe niż w USA koszty nauki i utrzymania. Dodatkowymi atutami są możliwości, jakie polskie uczelnie oferują studentom w ramach międzynarodowych programów wspierających edukację. Politechnika Opolska oferuje możliwość studiowania na jednej ze 109 uczelni partnerskich w Europie oraz uczestnictwa w stażach zagranicznych organizowanych przy współpracy z instytucjami mającymi swoje siedziby w m.in. Niemczech, Hiszpanii, Holandii czy Finlandii. Studenci naszej Uczelni czerpią dodatkowe korzyści wynikające ze współpracy z amerykańską uczelnią Illinois State University oraz bogatej oferty kulturalno-edukacyjnej Instytutu Konfucjusza.

Obecność Politechniki Opolskiej na targach w Chicago jest podkreśleniem intensywnej aktywności Uczelni na arenie międzynarodowej.

- Na naszej Uczelni studiuje rocznie ok. 150 studentów zagranicznych z Europy. Mając świadomość, jak istotna dla rozwoju środowiska akademickiego

Politechnika Opolska na Targach Uniwersyteckich w USA

Głównym aspektem przemawiającym za studiowaniem w Polsce, są przede wszystkim kilkukrotnie niższe niż w USA koszty nauki i utrzymania

jest internacjonalizacja Uczelni, pragniemy, aby w najbliższych latach naukę na Politechnice rozpoczynali studenci z dalszych zakątków świata – mówi prorektor ds. nauki, prof. **Marek Tukiendorf**, który był jednym z pomysłodawców organizacji polskich targów uniwersyteckich w Stanach Zjednoczonych. – Jestem bardzo zadowolony, że udało się doprowadzić do re-

alizacji przedsięwzięcia oraz z tego, że impreza okazała się prawdziwym sukcesem. Z ofertą edukacyjną polskich uczelni zapoznało się w ciągu trzech dni ponad pół tysiąca osób, żywo zainteresowanych możliwością studiowania w Polsce. Uczestnicy I Polskich Targów Uniwersyteckich w USA wzięli dodatkowo udział w polskiej paradzie w Chicago, organizowanej na cześć uchwalenia Konstytucji 3-go Maja. Przedstawiciele polskich uczelni przemaszewowali w pochodzie instytucji polonijnych, informując tym samym kilkusetosobną widownię zgromadzoną na ulicach Chicago oraz przed telewizorami o inicjatywie promocji oferty polskich

uczelnia na rynku amerykańskim. – Pomysł uczestnictwa w paradzie okazał się strzałem w dziesiątkę. Wydarzenie od wielu lat cieszy się bardzo dużym zainteresowaniem i jest transmitowane przez lokalne i krajowe media amerykańskie, ze stacją ABC7 i polonijnym Dziennikiem Związkowym włącznie – mówi prof. Tukiendorf. – Na wymierne efekty uczestnictwa w Targach polskie uczelnie nie będą musiały długo czekać.

Dodatkowo reprezentanci polskich uczelni mieli okazję spotkać się z przedstawicielami jednej z największych instytucji akademickich w Meksyku, The National Autonomous University of Mexico.

- Rozmowy z przedstawicielami uczelni mek-

sykańskiej dotyczyły przede wszystkim możliwości wymiany studentów kierunków doktoranckich, celem umożliwienia prowadzenia badań naukowych lub uczestniczenia w projektach badawczych – mówi Piotr Kokorczak.

Pierwsza edycja Polskich Targów Uniwersyteckich rozpoczęła proces promocji w Stanach Zjednoczonych studiowania w Polsce. Organizatorzy i uczestnicy targów mają nadzieję na znaczny wzrost zainteresowania w USA ofertą polskich szkół wyższych, co w efekcie ma przynieść uczelniom korzyści finansowe oraz przyczynić się do rozwoju umiędzynarodowienia.

TC

Twórcy projektu graficznego wystawy wykorzystali za kanwę oryginalny raster drukarski stosowany w latach siedemdziesiątych, na który nałożone zostały stare fotografie, o nieprzemijającym uroku i sile wymowy. Wystawa, podobnie jak w latach poprzednich powstała w uczelnianym Dziale Promocji i Kultury a pomoc w jej przygotowaniu okazała także Biblioteka Główna Politechniki Opolskiej. Nielatwo jednak na kilkunastu planszach oddać całe bogactwo blisko półwiecznej historii uczelni uwiecznione na setkach fotografii. Do przygotowania wystawy posłużyła zaledwie część zdjęć archiwalnych, dlatego cały materiał fotograficzny dostępny jest na stronie internetowej Politechniki Opolskiej w zakładce Galerie.

Wystawa licznie odwiedzana przez mieszkańców spacerujących tym jakże uroczym traktem zrodziła swoistą zabawę rozpoznawania osób na archiwalnych fotografiach. Zdjęcia z dawnych lat pieczołowicie przechowywane w uczelnianej bibliotece nie zawierały nazwisk osób, które zostały na nich uwiecznione. Niektóre z nich jak rektor Oniszczyk, dziekan Plamitzer, pierwsza kwestor pani Czajka są znane pracownikom związanym z uczelnią od początku, zatem i rozpoznawane, pozostałe – ich imiona, nazwiska – pozostają zagadką. Kim jest piękna dziewczyna z okładki i mężczyzna na drugim planie? Studentka i pracownik, ktoś z władz miejskich, przypadkowy gość? Bo sądząc po ubiorach, fotografia zrobiona została podczas jakiejś uroczystości. Mężczyzna oglądający wystawę rozpoznał siebie na jednej z fotografii „sportowych” - a jest absolwentem uczelni na stałe mieszkającym poza granicami kraju. Tą informacją – szczerze zaskoczony – podzielił się z przypadkowym sympatykiem uczelni oglądającym wystawę, niestety nie przedstawił się i nie możemy przesłać mu wystawowego numeru WU – na pamiątkę.

Zaproszenie na wystawę jubileuszową

45-lat opolskiej uczelni technicznej – wystawa pod takim tytułem przygotowana z okazji jubileuszu Politechniki Opolskiej eksponowana jest od 7 czerwca na placu Kopernika przed popularnym centrum handlowym Solaris.

Proponujemy zabawę – kto rozpozna siebie lub osoby ze zdjęć – prosimy o kontakt z redakcją: promocja@po.opole.pl z dopiskiem Zdjęcie, może uda się opracować legendę do fotografii, a w nagrodę prześlemy numer Wiadomości Uczelnianych.

No i oczywiście zapraszamy na wystawę dostępną w tym miejscu do dnia 29 lipca 2011 r. i zachęcamy do przejrzania fotografii!

KD

Słowa dziennikarzy Opola

Akademicki Chór Politechniki Opolskiej w Alei Gwiazd - wybór z opolskich mediów

„Na co dzień skrupulatnie przeliczają matematyczne rachunki i mogłoby się wydawać, że nie mają nic wspólnego z humanistyczną interpretacją tekstów. A jednak 35 studentów Politechniki Opolskiej śpiewa w chórze. Te kilkadziesiąt osób sprawia, że z Opolskiej Alei Gwiazd raz w roku niesie się echo mistrzowsko wykonanych utworów muzycznych.

Chór Politechniki Opolskiej śpiewał w zeszłym roku, gdy swoją gwiazdę odsłaniał zespół Kombi. Równie muzycznie będzie i tym razem. Już ponad miesiąc chórzyci przygotowują się do święta polskiej piosenki. Dzięki ich obecności Aleja Gwiazd błyszczy ze wzmożoną siłą. Piosenki prezentowane przez chór nigdy nie są wiernym odzwierciedleniem utworów znanych i lubianych piosenkarzy. Każdorazowo przygotowany jest muzyczny mix, który zaskakuje aranżacją. Chórzyci mile wspominają jak gwiazdy reagują na ich śpiew.

- Panie z zespołu Alibabki tańczyły z prezydentem w rytm naszych utworów. Paweł Kukiz przytupywał sobie nogą jak śpiewaliśmy. Skaldowie śpiewali razem z nami – wspomina chórzystka Aleksandra Otawa.

Na opolskim deptaku błyszczy 29 gwiazd, a już niebawem przybędzie kolejnych pięć. Chór Politechniki Opolskiej ma jeszcze 4 dni na dopracowanie aranżacji muzycznych. Odsłonięcie gwiazd nastąpi w piątek, sobotę i niedzielę.” [www.tvp.pl, Chóralnie, rockowo i...multimedialnie, 16:15, 06.06.2011; 19 czerwca 2011 r.]

Tak docenieni przez reporterów Telewizji Opole, rozpoczęliśmy najgorętszy tydzień przygotowań. Ostatnie próby do późnych godzin wieczornych, szczegółowe poprawki i wyczerpujące powtórki, pochwałami wynagrodziły nam tegoroczne gwiazdy oraz dziennikarze Opola.

„Gwiazdy Karin Stanek oraz Ireny Jarockiej zostały odsłonięte w Opolskiej Alei Gwiazd pod ratuszem. Imprezie jak co roku towarzyszyli fani artystów, a największe przeboje zaśpiewał Chór Akademicki Politechniki Opolskiej.

Pierwsza gwiazda to Karin Stanek, której odlew gwiazdy odsłoniła Anna Kryszkiewicz oraz Wojciech Korda, wieloletni przyjaciele artystki. Odsłonięciom gwiazd akompaniował śpiewem Akademicki Chór Politechniki Opolskiej pod batutą Ludmiły Wocial-Zawadzkiej, a aranżacje do wiązanek największych przebojów przygotował Radosław Wocial.” [www.24opole.pl, Pod ratuszem zabłysnęły dwie nowe gwiazdy, 2011-06-10 / 18:44; 20 czerwca 2011 r.]

„Kolejna gwiazda należy do Ireny Jarockiej, którą powitali fani jej twórczości z całej Polski. O oprawę muzyczną zadbał chór Politechniki Opolskiej pod kierunkiem dyrygent Ludmiły Zawadzkiej. Młodzi wo-

kaliści, jak zawsze w niezwykle oryginalny sposób, przygotowali składankę największych przebojów Ireny Jarockiej.” [www.nton.pl, Opole 2011. Irena Jarocka wśród gwiazd na opolskim Rynku, 10 czerwca 2011, 18:04; 20 czerwca 2011 r.]

„Bardzo podobał mi się występ chóru Politechniki Opolskiej który odśpiewał Motylem jestem, Kawiarrenki i Break free... (każdy artysta miał przypiętego MOTYLKA)”. Takie opinie, znalezione na oficjalnej stronie Ireny Jarockiej, to jeszcze przyjemniejsza niespodzianka. Niełatwo jest bowiem zadowolić fanów tak popularnej artystki. Nam się udało! I to nie jednorazowo. „Chór, prowadzący, prezydenci miasta Opola itp. Miło było usłyszeć fragment Break free w wykonaniu chóru Politechniki Opolskiej”.

„Piękna oprawa; akademicki chór śpiewający Motylem jestem, Kawiarrenki i Break free.” [www.irenajarocka.pl, Księga gości; 20 czerwca 2011 r.]

Kolejny dzień festiwalu okazał się równie owocny, a nasze zmagania docenione po wielokroć. Pierwszy sobotni artykuł o wydarzeniach w rynku zaczynał się tak: „Charakterystyczny dźwięk trąbki, chór Politechniki Opolskiej i czerwony dywan, to znak, że w Alei Gwiazd znów zalsni kolejna. W Alei pojawiła się Basia Trzetrzelewska, przyjechała specjalnie z Anglii, żeby spotkać się z fanami i osobiście odsłonić swoją gwiazdę. Prezent muzyczny dla wokalistki przygotował chór, z którym artystka postanowiła zaśpiewać.

- Zaśpiewała z nami – chór zapamięta to wydarzenie na zawsze – cieszyła się Ludmiła Wocial- Zawadzka, chórmistrz. [www.tvp.pl, Opolska Aleja Gwiazd się powiększa 15:39, 11.06.2011; 20 czerwca 2011 r.]

Okazuje się, że niektórzy Opolanie przychodzą na odsłonięcie wszystkich gwiazd i zawsze słuchają nas z sympatią. „Na oczekiwanie Basi chór Politechniki Opolskiej zaśpiewał utwory Gwiazd z poprzedniego dnia. Miło i ciepło się zrobiło, gdy ponownie usłyszałam piosenki Ireny Jarockiej.” [www.irenajarocka.pl, Księga gości; 20 czerwca 2011 r.]

W sobotę swoją gwiazdę odsłonił także Stanisław Soyka, dla którego również mieliśmy przyjemność śpiewać. W kolejnych notkach na temat wydarzeń w opolskim rynku można było przeczytać, że: „Oprawę muzyczną uroczystości na opolskim Rynku zapewnił chór Politechniki Opolskiej, który zaśpiewał wybrane piosenki obojga artystów w specjalnie przygotowanych aranżacjach.

Występy chóru bardzo podobały się obojgu wyróżnionym – Basia zaśpiewała z chórzystami jeden ze swoich największych przebojów Baby you're mine, a Soyka podkreślił, że jeśli w Opolu są tak wspaniali młodzi wykonawcy, to on jest spokojny o przyszłość polskiej muzyki.” [www.pap.pl, Basia Trzetrzelewska i Stanisław Soyka w Alei Gwiazd Polskiej Piosenki; 19.06.2011 r.]

„Trzydziestą pierwszą gwiazdę odlaną z brązu odsłonił zespół Perfect z Grzegorzem Markowskim na czele. Tradycją stało się już, że odsłonięciu pamiątkowej tablicy 'gwiazdy' na opolskim rynku towarzyszy chór Politechniki Opolskiej.” [www.360opole.pl, Perfect odsłonił gwiazdę w Alei Gwiazd, niedziela, 12 czerwca 2011 18:03; 20 czerwca 2011 r.]

„- Jesteście perfekci – napisał Grzegorz Markowski w księdze pamiątkowej chóru Politechniki Opolskiej.” [www.nton.pl, Zespół Perfect ma swoją gwiazdę w alei w Opolu, 12 czerwca 2011, 15:14; 20 czerwca 2011 r.]

zebrała Agnieszka Kaczor, III rok europeistyki

Kultura

Wystawa fotograficzna

Ponad 20 wielkoformatowych fotografii złożyło się na wystawę podsumowującą II warsztaty fotograficzne organizowane przez Studenckie Koło Naukowe PIXEL, działające na WEAiI..

Kilkumiesięczne warsztaty prowadził **Wojciech Puszc**, opolski fotograf, nagrodzony w konkursie National Geographic.

Warsztaty pozwoliły uczestnikom na zapoznanie się z podstawami kompozycji. Jak zapewnia prowadzący – kursanci dokonali „dzikiego” postępu, obecnie świadomie posługują się aparatem fotograficznym.

Przeważającą część uczestników stanowili ludzie bardzo młodzi, w większości studenci i pracownicy Politechniki Opolskiej.

- Na wystawę zdecydowanie warto zajrzeć, zdjęcia amatorów bywają lepsze niż zawodowców – zachęca Wojciech Puszc i dodaje że współczesna fotografia, dzięki postępowi technologicznemu, stała się dostępna dla wszystkich.

Wystawa prezentowana jest w holu budynku dydaktycznego Łącznik przy ul. Mikołajczyka 16.

TC

Muzeum Fotografii

Miło nam poinformować, że dwa autorskie zdjęcia pracownika Działu Promocji i Kultury, znanego opolskiego fotografa **Sławoja Dubiela** wzbogaciły zbiory Muzeum Historii Fotografii im. Walerego Rzewuskiego w Krakowie. Do artystycznej kolekcji muzeum trafiły z galerii karkonoskiej *Samotni*, która przez lata gromadziła efekty oragnizowanych przez jeleniogórski ZPAF plenerów.

Serdecznie gratulujemy! Chcieliśmy spointować, że stąd już tylko krok, aby trafić do podręczników, ale okazuje się, że Sławoj już tam jest... (Z. Tomaszczuk, *Świadomość kadru: szkice z estetyki fotografii*, 2003)

Kinomani! Nie zanie- dbujmy się na wakacjach!

Jak zawsze zapraszamy do Bibliotecznego Klubu Filmowego przy Oddziale Zbiorów Obcojęzycznych Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Opolu (pl. Kopernika 10, www.wbp.opole.pl/ozo/bkf)

W lipcu przewidziane są 4 prezentacje:

Jeszcze dalej niż północ

reż. Dany Boon - 7 lipca, godz. 17.00

Genua. Włoskie lato

reż. Michael Winterbottom - 14 lipca, godz. 17.00

Soul Kitchen

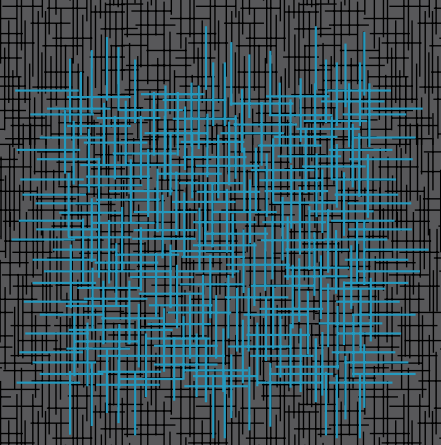
reż. Fatim Akin - 21 lipca, godz. 17.00

Happy-Go-Lucky, czyli co nas uszczęśliwia

reż. Mike Leigh, 28 lipca, godz. 17.00

Uwadze polecamy także Lato Filmów w Galerii Sztuki Współczesnej!
www.galeriaopole.pl

Nowości wydawnicze

W Bibliotece Głównej

Inżynieria biochemiczna / Stanisław Ledakowicz. – Warszawa : Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, 2011. – 470, [1] s.

Sygnatura: M 12493 – książka dostępna w Czytelnicy Wydziału Mechanicznego

„Książka Inżynieria biochemiczna wprowadza studentów kierunków technicznych wyższych uczelni w zagadnienia biochemii i mikrobiologii, a studentom biotechnologii przybliża termodynamikę i kinetykę zjawisk transportowych, reakcji enzymatycznych oraz wzrostu drobnoustrojów i proliferacji komórek zwierzęcych. Omówiono w niej wykorzystanie osiągnięć biochemii i biologii molekularnej w modelowaniu bioreaktorów i biosystemów. Treść podzielono na trzy części, w których poszczególne zagadnienia przedstawiono kolejno na trzech poziomach ujęcia tematu: molekularnym, mikroskopowym i makroskopowym.

Wydawnictwa Naukowo-Techniczne polecają tę książkę studentom wydziałów: chemii, inżynierii chemicznej i procesowej, biotechnologii uczelni technicznych, rolniczych oraz uniwersytetów, a także pracownikom naukowym tych wydziałów, inżynierom zatrudnionym w przemyśle chemicznym, spożywczym i biotechnologicznym”. [z okł.]

Pływanie / Nicola Keegan ; przeł. Anna Bartkiewicz, Anna Rogozińska. – Warszawa : Wydawnictwo W.A.B., 2011. – 445, [3] s.

Sygnatura: F 6429 – książka dostępna w Czytelnicy Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii

„Moje ruchy stały się bardziej zdecydowane, zaczęłam prześlizgiwać się przez wodę. Pływałam, wprawiając się w stan hipnozy, wkręcając w wir wewnętrznego spokoju. I radości pływania. Wprawiałam się w taką pływaczką Trójcę. Stany hipnotyczne tego rodzaju są czymś tak wspaniałym, że kiedy człowiek zaczyna ich doświadczać stają się dla niego po prostu koniecznością” [fragm. s. 138].

„Debiutancka powieść, której autorkę okrzyknięto literackim objawieniem, jeszcze zanim książka trafiła do księgarń. 1984. Los Angeles Osiemnastoletnia amerykańska pływaczka Philomena Ash zdobywa swoje pierwsze olimpijskie złoto. Na podium przeżywa załamanie nerwowe. Przez kolejnych dwanaście lat bije rekord za rekordem – aż do momentu, gdy poważna kontuzja barku niespodziewanie położy kres jej karierze. [...] Opowieść pływaczki hipnotyzuje. Jest niezwykle obrazowa, wzruszająca, ale niepozbawiona przewrotnego poczucia humoru”.

[z okł.]

🌀 Opr. Wioletta Ernst

W Oficynie Wydawniczej

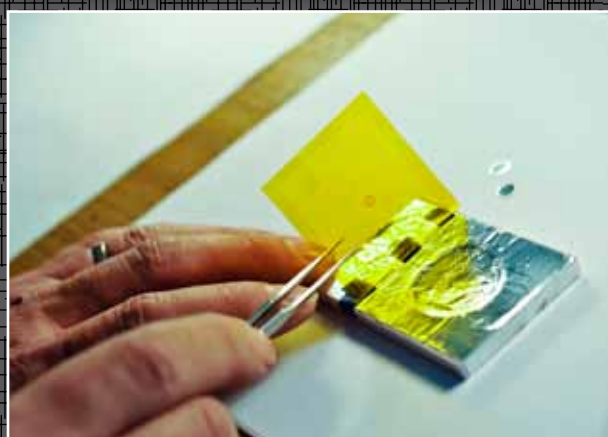
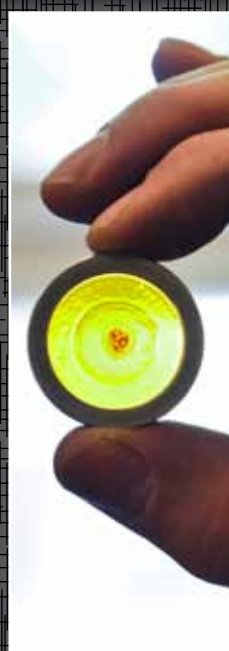
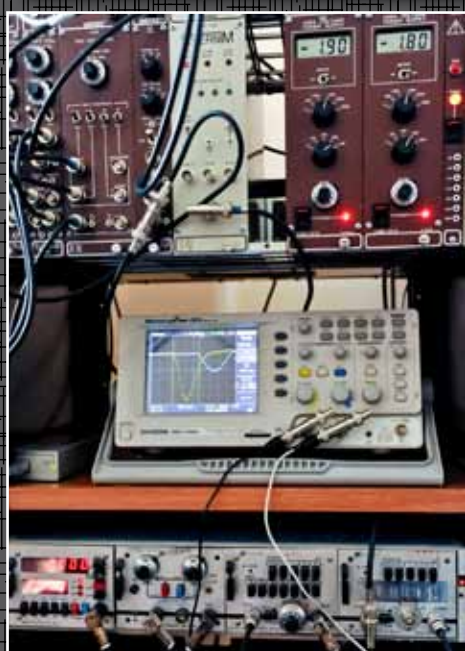
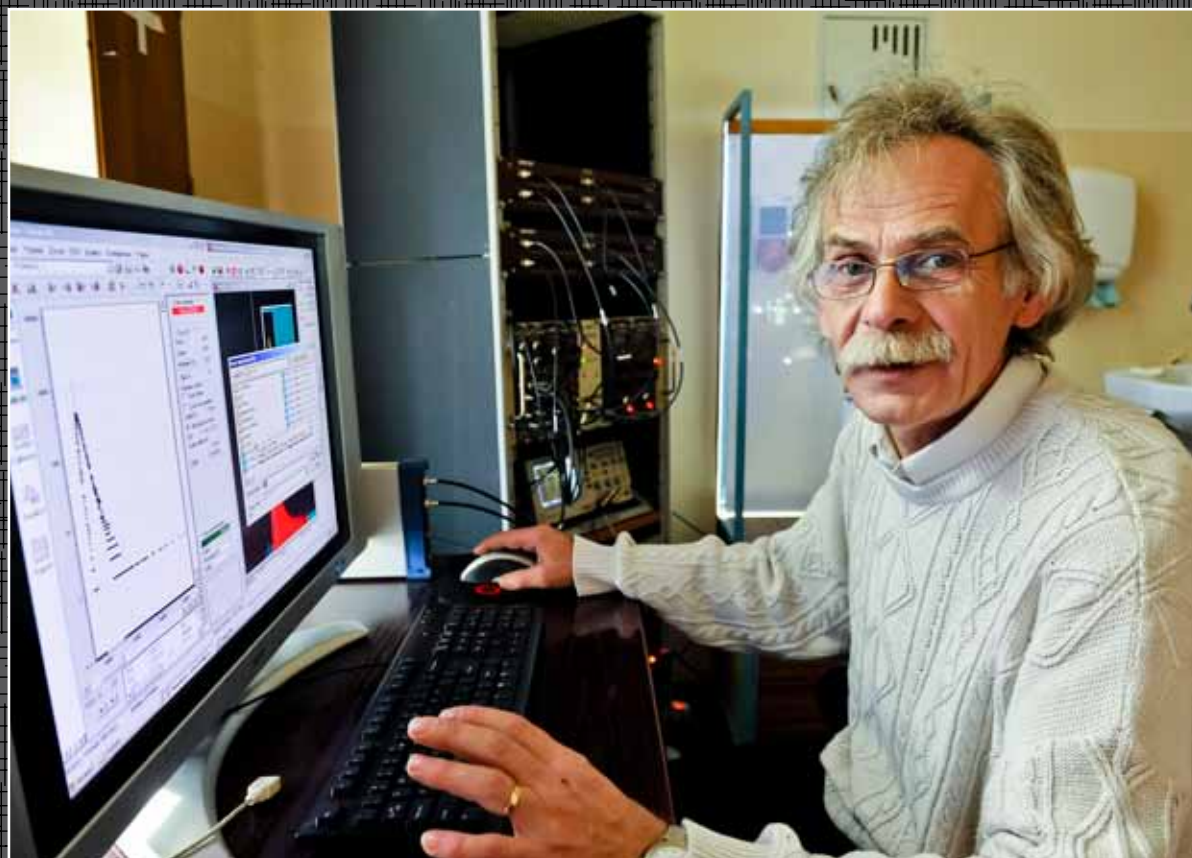
SiM z. 282. Mirosława Szewczyk, Katarzyna Widera. Wybrane elementy analizy procesów rozwoju lokalnego i regionalnego. Studium przypadku – powiat Kędzierzyn-Koźle. Celem niniejszego opracowania jest przedstawienie, analizy i prognozy wybranych aspektów rozwoju (społecznych, ekonomicznych i ekologicznych) dla powiatu Kędzierzyn-Koźle oraz gmin wchodzących w jego skład. (...) W opracowaniu wykorzystano głównie dane na poziomie gmin i powiatu, pochodzące z Głównego Urzędu Statystycznego. Wykorzystano dane z lat 2004-2009 (ze streszczenia).

SiM z. 287. Norbert Szmolke. Przepływ w aparacie fluidalnym z pękiem rur. Jako cel pracy postanowiono wdrożyć nowoczesną metodę wideogrametrycznej analizy procesu fluidyzacji oraz oceny struktur dwufazowych we fluidalnym wymienniku ciepła, polegającą na: cyfrowej rejestracji wideo stanu złoża fluidalnego, dynamicznej analizie obrazu ze względu na czasowe zmiany wybranego parametru obrazu oraz badanie charakteru jego zmian za pomocą analizy stochastycznej. Równoległe z badaniami wizualizacyjnymi postanowiono przeprowadzić modelowanie numeryczne fluidyzacji w takim aparacie, wg przyjętego modelu Eulera-Eulera (ze streszczenia).

SiM z. 286. Bogdan Kociński, Józef Wojnar. Najlepsi lekkoatleci Opolszczyzny dekad 1950-2009. Niniejsza monografia jest kolejną pozycją dotyczącą opolskiej lekkiej atletyki. Podjęto w niej część problemów nie ujętych w dotychczasowych opracowaniach. Monografia składa się z dwóch części: opisowej i statystycznej. W części opisowej przedstawiono publikacje dotyczące opolskiej lekkiej atletyki, a także zarys jej historii. W części statystycznej w 370 tabelach zawarto: zestawienia 5 najlepszych lekkoatletów Opolszczyzny dekad 1950-2009, 10 najlepszych wyników w poszczególnych konkurencjach oraz szczegółowy wykaz osiągnięć opolskich lekkoatletów w latach 2006-2010 (ze streszczenia).

SiM z. 289. Maria Wrzuszczak. Modelowanie przetworników wiroprądowych. Wybrane zagadnienia. Praca dotyczy wybranych zagadnień modelowania przetworników wiroprądowych w celu oceny ich właściwości metrologicznych takich jak czułość na wielkość mierzoną i wielkości wpływające, selektywność, zakres częstotliwości roboczych, liniowość charakterystyk. Wykazano wpływ parametrów konstrukcyjnych modeli na wybrane właściwości metrologiczne przetworników (ze streszczenia).

🌀 Opr. Małgorzata Kalinowska

Pracownia Anihilacji Pozytonów

Laboratoria Fizyki WIPiL